ISSN 0378-7087

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

L 22

46e jaargang

25 januari 2003

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 127/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

* **Verordening (EG) nr. 128/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 betreffende de opening van tariefcontingenten voor de invoer in de Europese Gemeenschap van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Zwitserland en Liechtenstein** 3

* **Verordening (EG) nr. 129/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de bepaling van de maaswijdte en de twijndikte van visnetten** 5

* **Verordening (EG) nr. 130/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2003/2004, van de steun voor tomaten voor verwerking in het kader van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad** 15

Verordening (EG) nr. 131/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige B volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1898/2002 16

Verordening (EG) nr. 132/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1896/2002 17

Verordening (EG) nr. 133/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1897/2002 18

Verordening (EG) nr. 134/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van systeem A1 in de sector groenten en fruit 19

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

Verordening (EG) nr. 135/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van de mate waarin invoercertificaataanvragen die in juli 2002 in het kader van bij Verordening (EG) nr. 2535/2001 geopende tariefcontingenten voor bepaalde zuivelproducten zijn ingediend, kunnen worden geaccepteerd 20

Verordening (EG) nr. 136/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit 24

Verordening (EG) nr. 137/2003 van de Commissie van 24 januari 2003 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen 25

* **Richtlijn 2003/7/EG van de Commissie van 24 januari 2003 tot wijziging van de toelatingsvoorwaarden voor canthaxanthine in diervoeders overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG van de Raad** (1) 28

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2003/54/EG:

* **Aanbeveling van de Raad van 2 december 2002 inzake de preventie van roken en initiatieven ter verbetering van de bestrijding van het tabaksgebruik** 31

* **Informatie over de inwerkingtreding van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten** 35

Commissie

2003/55/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 30 oktober 2002 inzake staatssteun die door Italië aan Industrie Navali Meccaniche Affini Spa (INMA) is verleend** (1) *(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 4039)* 36

2003/56/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van gezondheidscertificaten voor de invoer van levende dieren en dierlijke producten uit Nieuw-Zeeland** (1) *(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 326)* 38

(1) Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 127/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 [2], en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

[1] PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.
[2] PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 24 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen (1)	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	100,3
	204	56,5
	212	102,0
	999	86,3
0707 00 05	052	123,1
	628	151,4
	999	137,3
0709 10 00	220	137,7
	999	137,7
0709 90 70	052	127,1
	204	164,3
	999	145,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	44,3
	204	53,6
	212	45,1
	220	43,7
	624	80,1
	999	53,4
0805 20 10	204	70,3
	999	70,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	44,4
	204	57,0
	220	89,2
	464	138,3
	600	78,5
	624	81,0
	999	81,4
0805 50 10	052	59,8
	600	72,9
	999	66,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	131,9
	060	43,3
	400	93,1
	404	104,6
	720	114,5
	999	97,5
0808 20 50	388	104,5
	400	111,2
	720	50,1
	999	88,6

(1) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999" staat voor „andere oorsprong".

VERORDENING (EG) Nr. 128/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

betreffende de opening van tariefcontingenten voor de invoer in de Europese Gemeenschap van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Zwitserland en Liechtenstein

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 [2], en met name op artikel 7, lid 2,

Gelet op Besluit 2000/239/EG van de Raad van 13 maart 2000 betreffende de sluiting van de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, betreffende Protocol nr. 2 van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat [3], en met name op artikel 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De jaarlijkse tariefcontingenten voor bepaalde verwerkte landbouwproducten, bedoeld in de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, betreffende Protocol nr. 2 van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat, hierna „de overeenkomst" genoemd, moeten worden geopend voor 2003.

(2) Het jaarlijkse contingent voor goederen van de GN-codes 2202 10 00 en ex 2202 90 10, die zijn vastgelegd in de overeenkomst, is uitgeput. Ingevolge de overeenkomst moet het daarom voor 2003 met 10 % worden verhoogd.

(3) De preferenties voorzien in de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Zwitserland van 22 juli 1972 zijn uitgebreid tot het Vorstendom Liechtenstein door middel van een extra overeenkomst, goedgekeurd bij Verordening (EEG) nr. 2840/72 van de Raad [4]. Derhalve moeten de maatregelen die in deze verordening zijn neergelegd, eveneens van toepassing zijn op goederen van oorsprong uit Liechtenstein.

(4) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek [5], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1602/2000 [6], bevat voorschriften voor het beheer van tariefcontingenten. De bij deze verordening geopende tariefcontingenten moeten overeenkomstig deze voorschriften worden beheerd.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor horizontale vraagstukken inzake verwerkte agrarische producten die niet onder bijlage I vallen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in de bijlage vermelde communautaire tariefcontingenten voor de invoer van verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Zwitserland en Liechtenstein worden vrij van rechten geopend van 1 januari tot en met 31 december 2003.

Voor de invoer van goederen die zijn opgenomen in tabel 2 van de bijlage, die dit contingent overtreft, geldt een recht van 9,1 %.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde communautaire tariefcontingenten worden door de Commissie beheerd overeenkomstig de artikelen 308 bis, 308 ter en 308 quater van Verordening (EEG) nr. 2454/93.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2003.

---

[1] PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18.
[2] PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5.
[3] PB L 76 van 25.3.2000, blz. 11.
[4] PB L 300 van 31.12.1972, blz. 188.
[5] PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.
[6] PB L 188 van 26.7.2000, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
Erkki LIIKANEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Tabel 1

Volgnummer	GN-code	Omschrijving	Hoeveelheden voor 2003	Toepasselijk recht
09.0911	1302 20 10	Pectinestoffen, pectinaten en pectaten: in droge toestand	660	vrij
09.0912	2101 11 11	Extracten, essences en concentraten met een gehalte aan uit koffie afkomstige droge stof van 95 of meer gewichtspercenten	2 040	vrij
09.0913	2101 20 20	Extracten, essences en concentraten van thee of van maté	144	vrij
09.0914	2106 90 92	Producten voor menselijke consumptie/andere, bevattende geen van melk afkomstige vetstoffen, sacharose, isoglucose, glucose of zetmeel, of bevattende minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen, minder dan 5 gewichtspercenten sacharose of isoglucose, minder dan 5 gewichtspercenten glucose of zetmeel	1 020	vrij

Tabel 2

Volgnummer	GN-code	Omschrijving	Hoeveelheid (liter)	Toepasselijk recht binnen het contingent	Toepasselijk recht buiten het contingent
09.0916	2202 10 00	Water, mineraalwater en spuitwater daaronder begrepen, met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, dan wel gearomatiseerd	99 825 000	vrij	9,1 %
	ex 2202 90 10 (Taric-code 10)	Andere alcoholvrije suikerhoudende dranken			

VERORDENING (EG) Nr. 129/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

houdende uitvoeringsbepalingen inzake de bepaling van de maaswijdte en de twijndikte van visnetten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 973/2001 ([2]), en met name op artikel 48,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EEG) nr. 2108/84 van de Commissie van 23 juli 1984 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de bepaling van de maaswijdte van visnetten ([3]), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2550/97 ([4]), is ingrijpend gewijzigd en aangezien nog meer wijzigingen moeten worden aangebracht, is het ter verbetering van de duidelijkheid en de logische samenhang dienstig ze te vervangen door deze verordening.

(2) Met het oog op de naleving van de technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden moeten uitvoeringsbepalingen inzake de bepaling van de maaswijdte en de twijndikte van visnetten worden vastgesteld.

(3) In verband met de controleprocedure moet worden bepaald welk type meetinstrument moet worden gebruikt, hoe het moet worden gebruikt, welke mazen voor meting moeten worden uitgekozen, welke methode voor het meten van elk van de mazen moet worden toegepast, hoe de maaswijdte van het net moet worden berekend, welke procedure moet worden gevolgd voor het kiezen van twijndraden voor het meten van de twijndikte en hoe de inspectieprocedure moet verlopen.

(4) Het is noodzakelijk te bepalen onder welke voorwaarden uit de controleprocedure kan worden geconcludeerd dat de twijndikte van visnetten de maximaal toelaatbare dikte overschrijdt.

(5) Voor gevallen waarin het resultaat van de meting tijdens een inspectie door de kapitein van een vaartuig wordt betwist, moet worden voorzien in een tweede meting, waarvan het resultaat definitief is.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur,

([1]) PB L 125 van 27.4.1998, blz. 1.
([2]) PB L 137 van 19.5.2001, blz. 1.
([3]) PB L 194 van 24.7.1984, blz. 22.
([4]) PB L 349 van 19.12.1997, blz. 1.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

a) „actief vistuig": trawlnetten, Deense zegennetten en soortgelijke gesleepte netten;

b) „passief vistuig": kieuwnetten, warnetten, schakelnetten, die kunnen bestaan uit één of meer afzonderlijke netten die zijn opgetuigd met een onder-, een boven- en een verbindingspees, al of niet voorzien van verankerings-, drijf- en positiesignaleringsvoorzieningen.

HOOFDSTUK II

MAASWIJDTE VAN ACTIEF VISTUIG

Artikel 2

Maaswijdtemeter

1. Een maaswijdtemeter die gebruikt wordt om maaswijdten te bepalen, moet 2 mm dik en plat zijn en zijn vervaardigd van duurzaam, vormvast materiaal. De maaswijdtemeter heeft hetzij een aantal zones met evenwijdige zijkanten en daartussen zijkanten met aan elke zijde een schuinte van 1:8, hetzij enkel zones met de genoemde schuinte. In het smalste gedeelte van de maaswijdtemeter moet een opening zijn aangebracht.

2. De maaswijdtemeter is voorzien van het opschrift „EG-maaswijdtemeter". Op de maaswijdtemeter wordt op de voorkant, zowel op de zones met evenwijdige zijkanten als, indien aanwezig, op de zones met schuine zijkanten, de breedte in millimeter vermeld. In het laatste geval wordt om de millimeter een merkteken aangebracht en op regelmatige afstanden de breedte vermeld. In bijlage I is een model van de maaswijdtemeter opgenomen.

Artikel 3

Gebruik van de maaswijdtemeter voor ruitvormige mazen

1. Voor netgedeelten met ruitvormige mazen moet het net worden gestrekt in de richting van de grote diagonaal van de mazen, zoals aangeduid in bijlage II.

2. Een maaswijdtemeter zoals beschreven in artikel 2 wordt met het smalle uiteinde door de maas gestoken in een richting die loodrecht op het vlak van het net staat.

3. De maaswijdtemeter wordt hetzij met handkracht hetzij met gebruikmaking van een gewicht of een dynamometer door de maasopening gestoken, totdat hij bij de schuine zijkanten door de weerstand van de maas wordt tegengehouden.

Artikel 4

Gebruik van de maaswijdtemeter bij vierkante mazen

1. Bij netdelen met vierkante mazen wordt het net eerst in de richting van de ene diagonaal en vervolgens in de richting van de andere diagonaal van de mazen strak getrokken, zoals is aangegeven in bijlage II.

2. De in artikel 3, leden 2 en 3, beschreven procedure wordt toegepast in de richting van elke diagonaal van de vierkante maas.

Artikel 5

Keuze van de te meten mazen

1. De te meten mazen moeten een reeks van 20 opeenvolgende mazen vormen die in de lengterichting van het net worden gekozen.

2. Behalve in vierkant gemaasde netdelen, worden mazen op minder dan 50 cm van een naad, touwwerk of pooklijn niet gemeten. Deze afstand wordt gemeten in de richting loodrecht op een naad, touwwerk of pooklijn met het net gestrekt in de richting van deze meting. Mazen die geboet of beschadigd zijn of waaraan voorzieningen zijn bevestigd, worden evenmin gemeten.

3. In afwijking van lid 1 behoeven de te meten mazen niet opeenvolgend te zijn indien de toepassing van lid 2 dit onmogelijk maakt.

Artikel 6

Meting van elke maas

1. Netten dienen uitsluitend nat te worden gemeten en mogen niet bevroren zijn.

2. De wijdte van een ruitvormige maas is gelijk aan de breedte van de maaswijdtemeter op het punt waar deze bij gebruik overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 wordt tegengehouden.

3. De wijdte van een vierkante maas is gelijk aan de breedte van de maaswijdtemeter op het punt waar deze bij gebruik overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 wordt tegengehouden.

Ingeval er een verschil wordt gemeten tussen de diagonalen van een maas, wordt bij de berekening van de maaswijdte van het vierkant gemaasde netdeel de langste diagonaal gebruikt.

Artikel 7

Bepaling van de maaswijdte

De maaswijdte van het net is het rekenkundige gemiddelde, uitgedrukt in millimeter en afgerond op het naasthogere getal, van de gemeten maaswijdte van het totale overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 6 gekozen en gemeten aantal mazen.

Artikel 8

Inspectieprocedure

1. De inspecteur dient één reeks van 20 overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 gekozen mazen te meten, door de maaswijdtemeter met de hand door de maas te steken, zonder een gewicht of een dynamometer te gebruiken.

De maaswijdte van het net wordt vervolgens bepaald overeenkomstig artikel 7.

2. Als de bepaling van de maaswijdte erop lijkt te wijzen dat deze niet in overeenstemming is met de geldende voorschriften, dienen nog twee reeksen van 20 overeenkomstig artikel 5 gekozen mazen te worden gemeten.

De maaswijdte wordt dan opnieuw berekend overeenkomstig artikel 7, waarbij wordt uitgegaan van alle 60 gemeten mazen. De aldus berekende maaswijdte is, onverminderd het bepaalde in artikel 9, de maaswijdte van het net.

Artikel 9

Meting bij betwistingen

1. Indien de kapitein van het vaartuig de overeenkomstig artikel 8 bepaalde maaswijdte betwist, wordt de meting niet in aanmerking genomen voor het bepalen van de maaswijdte en dient het net opnieuw te worden gemeten.

2. Bij de nieuwe meting dient aan de maaswijdtemeter een gewicht of een dynamometer te worden bevestigd.

De keuze van het gewicht of de dynamometer staat ter beoordeling van de inspecteur.

Het gewicht wordt aan de maaswijdtemeter bevestigd door het met een haak op te hangen in de opening in het smalste gedeelte van de meter. De dynamometer mag worden bevestigd in de opening in het smalste gedeelte van de maaswijdtemeter of worden gebruikt aan het breedste uiteinde van die meter.

De nauwkeurigheid van het gewicht of de dynamometer wordt door de bevoegde nationale autoriteiten gecertificeerd.

3. Voor netten met een maaswijdte van 35 mm of minder, zoals bepaald overeenkomstig artikel 8, wordt een kracht van 19,61 Newton (overeenkomend met een massa van 2 kg) gebruikt en voor andere netten een kracht van 49,03 Newton (overeenkomend met een massa van 5 kg).

4. Indien ter bepaling van de maaswijdte overeenkomstig artikel 7 een gewicht of een dynamometer wordt gebruikt, wordt slechts één reeks van 20 mazen gemeten.

5. De uitkomst van deze meting is definitief.

HOOFDSTUK III

MAASWIJDTE VAN PASSIEF VISTUIG

Artikel 10

Maaswijdtemeter

1. De maaswijdtemeter moet vervaardigd zijn van duurzaam, vormvast materiaal. In bijlage III is een model van de maaswijdtemeter opgenomen.

2. In geheel geopende stand zal de maaswijdtemeter mazen van 300 mm kunnen meten. Hij is voorzien van een schaalverdeling van 1 en 5 en 10 mm.

3. Maaswijdtemeters die beantwoorden aan het bepaalde in de leden 1 en 2, dragen het opschrift „EG-maaswijdtemeter”.

4. De bekken van de maaswijdtemeter, waarmee de opening van de maas wordt gemeten, zijn minstens 1 mm en hoogstens 3 mm dik en hebben afgeronde zijkanten.

5. De maaswijdtemeter wordt uitsluitend met handkracht geopend om de wijdte van de gestrekte maas te bepalen.

Artikel 11

Keuze van de te meten mazen

1. De inspecteur kiest 20 mazen in het net. Bij schakelnetten moeten de mazen worden gekozen in het gedeelte van het net met de kleinste mazen.

2. In geen geval mogen de volgende mazen voor meting worden uitgekozen:

a) mazen boven of onder een naad die is vastgemaakt aan een touw of lijn of aan een verstevingskader of andere voorzieningen;

b) mazen op minder dan twee mazen afstand van naadlijnen of touwwerk;

c) mazen die kapot of geboet zijn.

Artikel 12

Meting van elke maas

1. De netten worden gemeten in niet-bevroren toestand.

2. De inspecteur meet de opening van elke maas door de maaswijdtemeter door de maas te steken, langs de langste diagonaal, waarbij de maas met de hand wordt strakgetrokken totdat de zijden van de maas recht en strak zijn.

Artikel 13

Bepaling van de maaswijdte

De maaswijdte van het net is het rekenkundige gemiddelde, uitgedrukt in millimeter en afgerond op het naasthogere getal, van de gemeten maaswijdten van het totale gekozen en gemeten aantal mazen.

Artikel 14

Inspectieprocedure

De inspecteur kiest, overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, een reeks van 20 mazen uit in het net. De maaswijdte wordt dan berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 13.

Artikel 15

Meting bij betwistingen

Indien de kapitein van het vaartuig het resultaat van de meting betwist, kiest de inspecteur in een ander deel van het net 20 andere mazen uit en meet deze overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 11 tot en met 14. De maaswijdte van het net wordt dan opnieuw berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, uitgaande van het totaal van alle 40 gemeten mazen. Het resultaat van deze meting is definitief.

HOOFDSTUK IV

TWIJNDIKTE

Artikel 16

Meetinstrument voor het bepalen van de twijndikte

1. De voor de bepaling van de twijndikte te gebruiken meetinstrumenten moeten zijn vervaardigd van duurzaam, roestvrij materiaal. In bijlage IV is een model van dit meetinstrument opgenomen.

2. De diameter in millimeter van elke cirkelvormige opening dient, bij gesloten bekken, van één van de bekken in de onmiddellijke nabijheid van de opening te kunnen worden afgelezen. De bekken zijn gesloten wanneer de oppervlakken van beide binnenzijden van de bekken elkaar over de gehele lengte raken.

3. Meetinstrumenten die voldoen aan het bepaalde in de leden 1 en 2, dragen het opschrift „EG-meetinstrument".

Artikel 17

Keuze van de te meten twijndraden

1. De inspecteur kiest mazen in een willekeurig deel van het net waarvoor beperkingen inzake twijndikte gelden.

2. Twijndraden van een maas die gebroken of hersteld zijn, worden niet gemeten.

3. Wanneer wordt vastgesteld dat sommige van de voor meting geselecteerde mazen hersteld of gebroken zijn, kan de inspecteur mazen kiezen op een andere plaats in het net.

Artikel 18

Meting van de twijndraden

1. De twijndraden worden gemeten in niet-bevroren toestand.

2. Twijndraden in ruitvormig gemaasde netdelen worden gemeten zoals is aangegeven in bijlage II, en wel als volgt:

a) bij enkelvoudig getwijnd garen wordt het garen aan tegenoverliggende zijden van een reeks van tien opeenvolgende mazen gemeten;

b) bij dubbelgetwijnd garen wordt elke streng aan tegenoverliggende zijden van een reeks van vijf opeenvolgende mazen gemeten.

3. Twijndraden in vierkant gemaasde netgedeelten worden gemeten zoals aangegeven in bijlage II, en wel als volgt:

a) bij enkelvoudig getwijnd garen wordt de twijndraad aan slechts één zijde van 20 geselecteerde mazen gemeten, waarbij telkens de twijndraad aan dezelfde kant van de maas wordt gemeten;

b) bij dubbelgetwijnd garen wordt elke streng aan slechts één zijde van tien geselecteerde mazen gemeten, waarbij steeds het garen aan dezelfde kant van elke maas wordt gemeten.

Artikel 19

Inspectieprocedure voor het bepalen van de twijndikte

1. De inspecteur maakt gebruik van een instrument met een cirkelvormige opening waarvan de diameter gelijk is aan de maximaal toegestane dikte van het garen. Wanneer het garen de sluiting van de bekken van het meetinstrument verhindert of wanneer het garen bij gesloten bekken niet vlot door de opening kan worden gehaald, noteert de inspecteur een negatief teken (-) bij de twijndikte.

2. Indien bij meer dan vijf van de 20 metingen het resultaat negatief (-) is, kiest en meet de inspecteur nogmaals 20 twijndraden overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 17 en 18.

3. Indien de metingen bij meer dan tien van de in totaal 40 twijndraden negatief (-) zijn, overschrijdt de twijndikte de voor dat deel van het net toegestane maximale twijndikte.

Artikel 20

Vaststelling van de twijndikte bij betwistingen

Indien de kapitein van het vaartuig het resultaat van de bepaling overeenkomstig artikel 19 betwist, wordt met deze bepaling geen rekening gehouden bij de vaststelling van de twijndikte.

Voor de vaststelling van de twijndikte kiest en meet de inspecteur opnieuw 20 andere twijndraden in hetzelfde gedeelte van het net en indien er op een totaal van 20 gemeten twijndraden meer dan vijf negatieve (-) bepalingen zijn, overschrijdt de vastgestelde twijndikte de voor dat deel van het net toegestane maximale twijndikte. De uitkomst van deze vaststelling is definitief.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 21

Intrekking

Verordening (EEG) nr. 2108/84 wordt hierbij ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden geacht verwijzingen te zijn naar deze verordening en moeten worden gelezen overeenkomstig de concordantietabel in bijlage V.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De artikelen 17 tot en met 20 zijn van toepassing vanaf 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

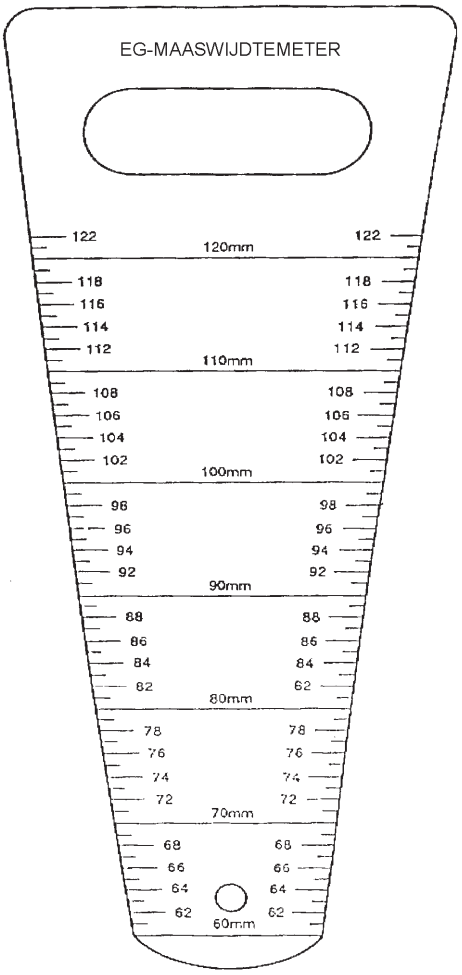
Voor de Commissie

Franz FISCHLER

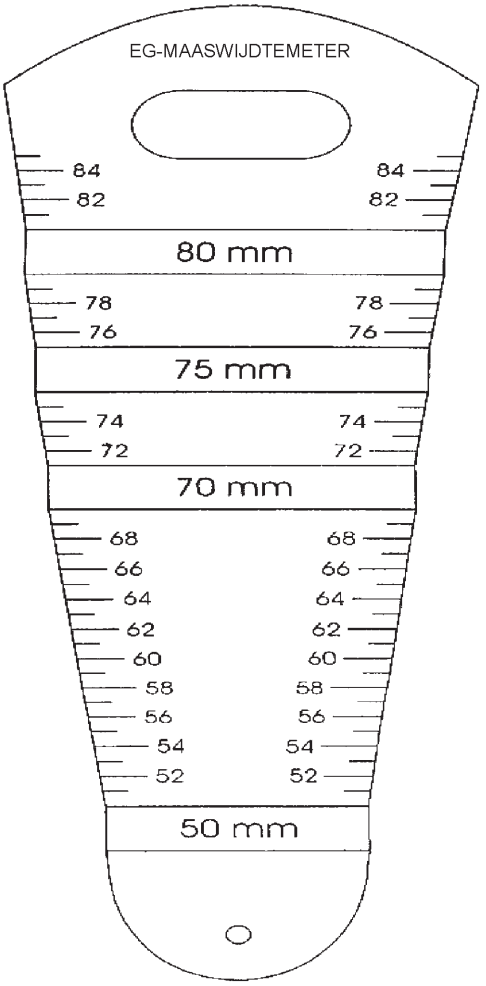
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

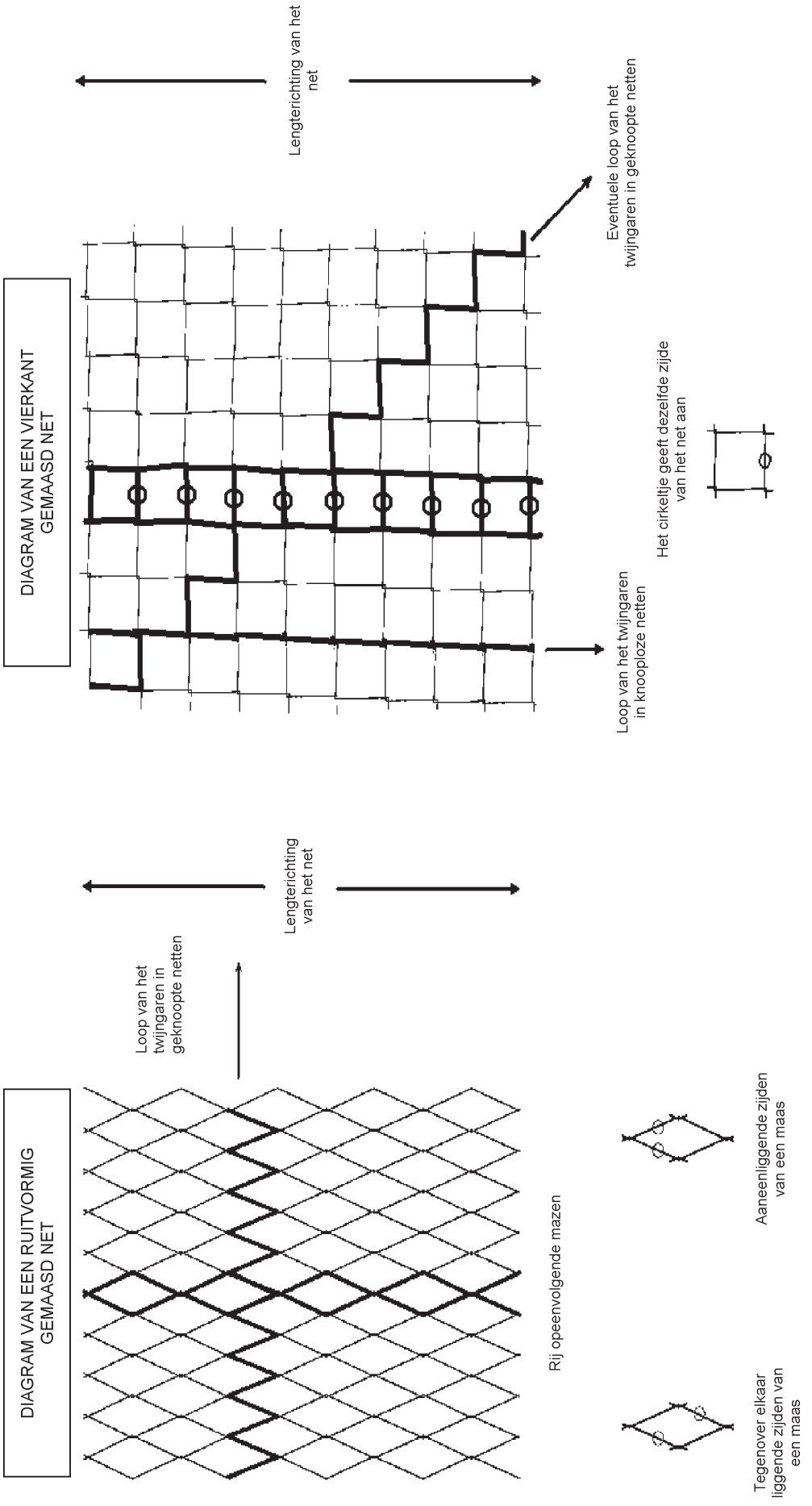
EG-MAASWIJDTEMETER
MET SCHUINE ZIJKANTEN

EG-MAASWIJDTEMETER
MET EVENWIJDIGE ZIJKANTEN

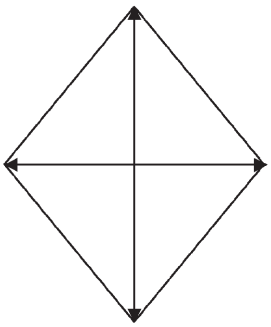
BIJLAGE II

DIAGRAM VAN EEN VIERKANT GEMAASD NET
Lengterichting van het net
Eventuele loop van het twijngaren in geknoopte netten
Het cirkeltje geeft dezelfde zijde van het net aan
Loop van het twijngaren in knooploze netten
DIAGRAM VAN EEN RUITVORMIG GEMAASD NET
Loop van het twijngaren in geknoopte netten
Lengterichting van het net
Rij opeenvolgende mazen
Aaneenliggende zijden van een maas
Tegenover elkaar liggende zijden van een maas

BIJLAGE III

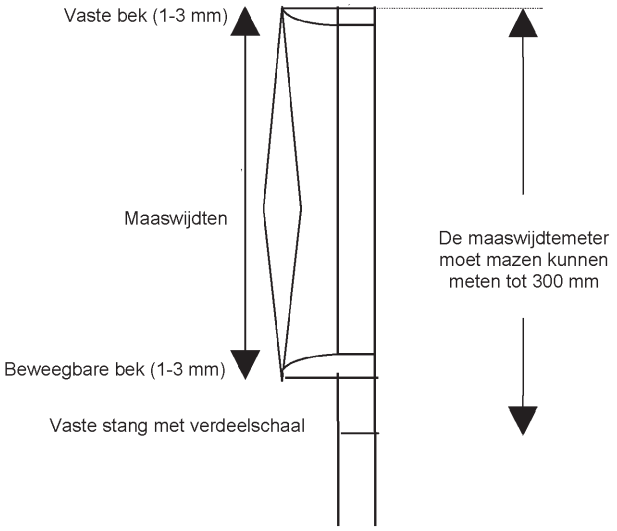
Mazen met en zonder knopen

OPEN MAAS

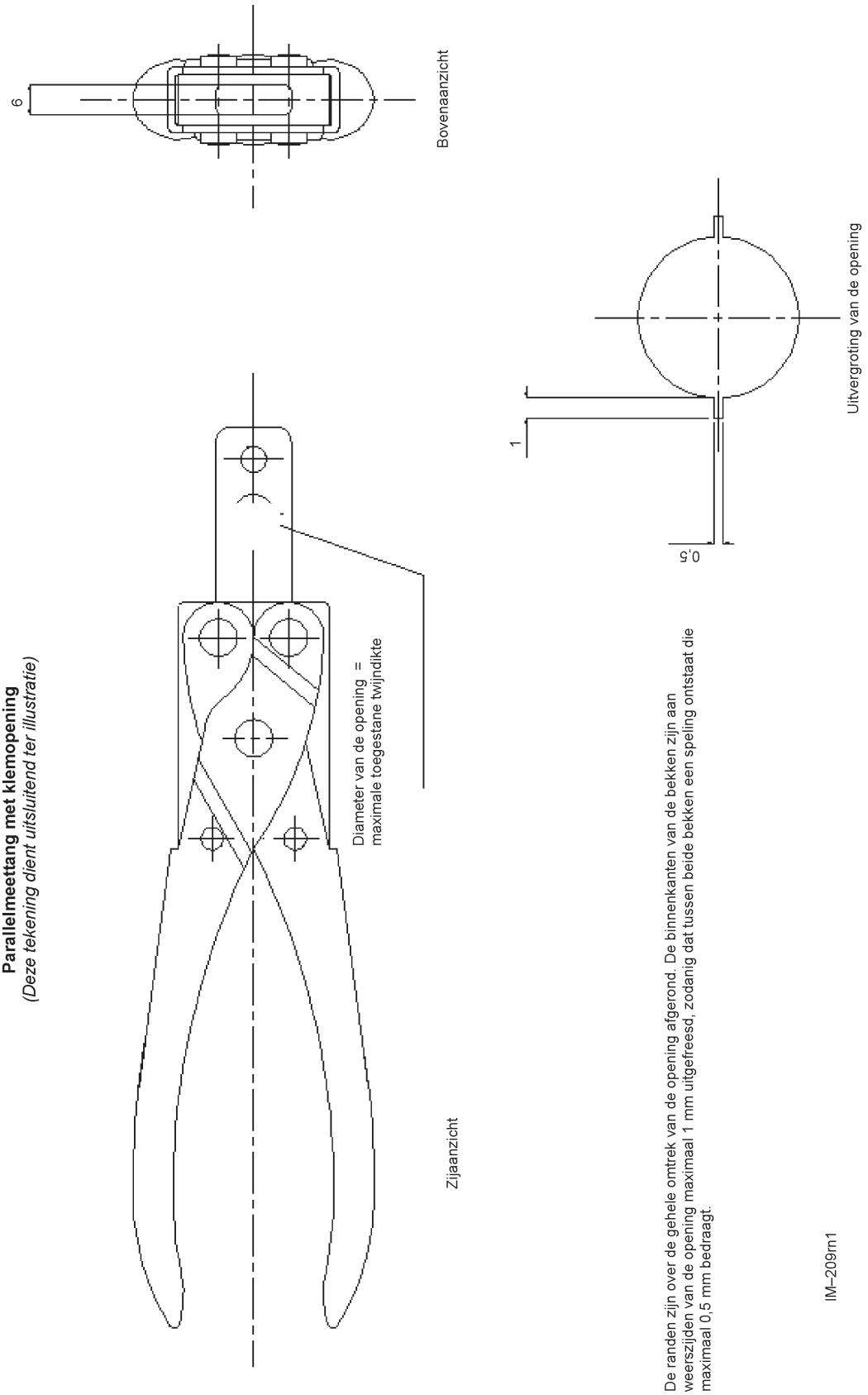
Maaswijdtemeter

GESTREKTE MAAS

BIJLAGE IV

Parallelmeettang met klemopening
(Deze tekening dient uitsluitend ter illustratie)

De randen zijn over de gehele omtrek van de opening afgerond. De binnenkanten van de bekken zijn aan weerszijden van de opening maximaal 1 mm uitgefreesd, zodanig dat tussen beide bekken een speling ontstaat die maximaal 0,5 mm bedraagt.

IM–209rn1

BIJLAGE V

Concordantietabel

Verordening (EEG) nr. 2108/84	Deze verordening
Artikel 1, lid 1	Artikel 2, lid 1, behalve het laatste deel van de tweede zin
Artikel 1, lid 2	Artikel 2, lid 2, behalve de laatste zin
Artikel 2, lid 1	Artikel 3, lid 1, behalve het eerste deel van de zin
Artikel 2, lid 2	Artikel 3, lid 2
Artikel 2, lid 3	Artikel 3, lid 3
—	Artikel 4, lid 1
—	Artikel 4, lid 2
Artikel 3, lid 1	Artikel 5, lid 1
Artikel 3, lid 2	Artikel 5, lid 2, behalve het eerste deel van de eerste zin
Artikel 3, lid 3	Artikel 5, lid 3
Artikel 3, lid 4	Artikel 6, lid 1
Artikel 4	Artikel 6, lid 2, behalve het eerste deel van de eerste zin in de eerste alinea en de tweede alinea
—	Artikel 6, lid 3
Artikel 5	Artikel 7, behalve de laatste zin
Artikel 6, lid 1	Artikel 8, lid 1
—	Artikel 8, lid 2, behalve het eerste deel van de eerste zin
Artikel 6, lid 2	Artikel 9, lid 1, behalve het laatste woord van de laatste zin
—	Artikel 9, lid 2
—	Artikel 9, lid 3
—	Artikel 9, lid 4
Artikel 6 bis	Artikel 1, onder b)
—	Artikel 1, onder a)
Artikel 6 ter, lid 1	Artikel 10, lid 1, behalve de laatste zin
Artikel 6 ter, lid 2	Artikel 10, lid 2
Artikel 6 ter, lid 3	Artikel 10, lid 3
Artikel 6 ter, lid 4	Artikel 10, lid 4
Artikel 6 ter, lid 5	Artikel 10, lid 5
Artikel 6 quater, lid 1	Artikel 12, lid 1, en artikel 11, lid 1, behalve het tweede deel van de tweede zin
Artikel 6 quater, lid 2	Artikel 12, lid 2
Artikel 6 quater, lid 3	Artikel 13
Artikel 6 quater, lid 4	Artikel 11, lid 2, onder a), b) en c), behalve het eerste deel van de eerste zin
—	Artikel 14
Artikel 6 quinquies	Artikel 15, behalve het laatste deel van de eerste zin
—	Artikel 16, lid 1
—	Artikel 16, lid 2
—	Artikel 16, lid 3
—	Artikel 17, lid 1
—	Artikel 17, lid 2
—	Artikel 17, lid 3
—	Artikel 18, lid 1

Verordening (EEG) nr. 2108/84	Deze verordening
—	Artikel 18, lid 2, onder a) en b)
—	Artikel 18, lid 3, onder a) en b)
—	Artikel 19, lid 1
—	Artikel 19, lid 2
—	Artikel 19, lid 3
—	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 7	Artikel 22, behalve de tweede zin
—	Bijlage I
—	Bijlage II
Bijlage	Bijlage III
—	Bijlage IV
—	Bijlage V

VERORDENING (EG) Nr. 130/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2003/2004, van de steun voor tomaten voor verwerking in het kader van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002 van de Commissie ([2]), en met name op artikel 6, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 449/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit betreft ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1426/2002 ([4]), is bepaald dat de Commissie het steunbedrag bekendmaakt dat, met name voor tomaten, van toepassing is, nadat is nagegaan of de in bijlage III van Verordening (EG) nr. 2201/96 vastgestelde drempels zijn overschreden of niet.

(2) In artikel 5, lid 3, onder c), van Verordening (EG) nr. 2201/96 is bepaald dat voor het verkoopseizoen 2003/2004 de overschrijding van de verwerkingsdrempel berekend wordt op basis van het gemiddelde van de hoeveelheden die in de verkoopseizoenen 2001/2002 en 2002/2003 met steun voor verwerking zijn geleverd.

(3) Het gemiddelde van de hoeveelheden die in de verkoopseizoenen 2001/2002 en 2002/2003 met steun voor verwerking zijn geleverd, meegedeeld door de lidstaten overeenkomstig artikel 23, punt 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 449/2001, komt niet boven de communautaire drempel uit. Bijgevolg moet de steun voor het verkoopseizoen 2003/2004 worden gehandhaafd op het niveau dat is vastgesteld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het verkoopseizoen 2003/2004 bedraagt de steun voor tomaten als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2201/96 34,50 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

([1]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.
([2]) PB L 72 van 14.3.2002, blz. 9.
([3]) PB L 64 van 6.3.2001, blz. 16.
([4]) PB L 206 van 3.8.2002, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 131/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige B volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1898/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1898/2002 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige B volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1898/2002 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 20 tot en met 23 januari 2003 ingediende offertes vastgesteld op 275,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 287 van 25.10.2002, blz. 11.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 132/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1896/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1896/2002 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1896/2002 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 20 tot en met 23 januari 2003 ingediende offertes vastgesteld op 156,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

---

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 287 van 25.10.2002, blz. 5.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 133/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1897/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1897/2002 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1897/2002 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 20 tot en met 23 januari 2003 ingediende offertes vastgesteld op 162,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 287 van 25.10.2002, blz. 8.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 134/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van systeem A1 in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft [1], gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2002 [2], en met name op artikel 2, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 2200/2002 van de Commissie [3] is bepaald voor welke hoeveelheden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercertificaten van systeem A1 kunnen worden afgegeven.

(2) In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1961/2001 is bepaald onder welke voorwaarden de Commissie bijzondere maatregelen kan nemen om overschrijding van de hoeveelheden waarvoor certificaten van systeem A1 kunnen worden afgegeven, te voorkomen.

(3) Volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt, zouden deze hoeveelheden, verminderd en vermeerderd met de in artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1961/2001 bedoelde hoeveelheden, worden overschreden als de certificaten van systeem A1 die op of na 21 januari 2003 zijn aangevraagd voor hazelnoten in de dop onbeperkt zouden worden afgegeven. Het is bijgevolg dienstig voor dit product een afgiftepercentage voor certificaten van systeem A1 vast te stellen voor op 21 januari 2003 aangevraagde hoeveelheden en certificaataanvragen die later in de loop van dezelfde aanvraagperiode worden ingediend, af te wijzen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoercertificaten van systeem A1 voor hazelnoten in de dop die op 21 januari 2003 zijn aangevraagd op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2200/2002, worden afgegeven voor 58,1 % van de aangevraagde hoeveelheden.

Na 21 januari 2003 en vóór 24 juni 2003 ingediende certificaataanvragen van systeem A1 voor dit product worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

---

[1] PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.
[2] PB L 170 van 29.6.2002, blz. 69.
[3] PB L 335 van 12.12.2002, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 135/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling van de mate waarin invoercertificaataanvragen die in juli 2002 in het kader van bij Verordening (EG) nr. 2535/2001 geopende tariefcontingenten voor bepaalde zuivelproducten zijn ingediend, kunnen worden geaccepteerd

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 [2],

Gelet op Verordening (EG) nr. 2535/2001 van de Commissie van 14 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad voor de invoerregeling voor melk en zuivelproducten en houdende opening van tariefcontingenten [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2332/2002 [4], en met name op artikel 16, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

De in januari 2003 ingediende aanvragen voor bepaalde in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2535/2001 vermelde producten hebben op grotere hoeveelheden betrekking dan beschikbaar zijn. Bijgevolg moeten voor de aangevraagde hoeveelheden toewijzingscoëfficiënten worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de hoeveelheden waarvoor in de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2003 invoercertificaataanvragen worden ingediend voor producten van de in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2535/2001 bedoelde contingenten, worden de in de bijlage bij deze verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënten toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

[1] PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.
[2] PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.
[3] PB L 341 van 22.12.2001, blz. 29.
[4] PB L 349 van 24.12.2002, blz. 20.

BIJLAGE

Beschikbare hoeveelheden voor de periode van 1 januari 2003 tot en met 30 juni 2003

BIJLAGE I.A

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4590	1,0000
09.4599	0,0088
09.4591	1,0000
09.4592	—
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0087
09.4596	0,0156

BIJLAGE I.B

1. Producten van oorsprong uit Polen

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4813	0,0089
09.4814	0,0089
09.4815	0,0092

2. Producten van oorsprong uit de Tsjechische Republiek

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4611	0,0091
09.4612	0,0091
09.4613	1,0000

3. Producten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4611	0,0090
09.4612	0,0092
09.4613	1,0000

4. Producten van oorsprong uit Hongarije

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4775	0,0097
09.4776	—
09.4777	0,0100
09.4778	0,0120
09.4733	1,0000

5. Producten van oorsprong uit Roemenië

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4758	0,6233

6. Producten van oorsprong uit Bulgarije

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4660	1,0000

7. Producten van oorsprong uit Estland

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4578	0,0413
09.4546	0,0095
09.4579	—
09.4580	1,0000
09.4547	0,0088
09.4581	0,0105
09.4582	0,0127

8. Producten van oorsprong uit Letland

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4872	—
09.4873	1,0000
09.4874	—
09.4551	0,0096
09.4552	0,2857

9. Producten van oorsprong uit Litouwen

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4862	0,0390
09.4863	1,0000
09.4864	—
09.4865	1,0000
09.4866	0,0090
09.4557	0,0092

10. Producten van oorsprong uit Slovenië

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4086	0,4347
09.4087	—
09.4088	0,0431

BIJLAGE I.C

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4026	—
09.4027	—

BIJLAGE I.D

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4101	1,0000

BIJLAGE I.E

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4151	—

BIJLAGE I.F

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

BIJLAGE I.G

Contingentnummer	Toewijzingscoëfficiënt
09.4159	—

VERORDENING (EG) Nr. 136/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2002 [2], en met name op artikel 6, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 2201/2002 van de Commissie [3] is bepaald voor welke indicatieve hoeveelheden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercertificaten van het B-stelsel kunnen worden afgegeven.

(2) Volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt, zouden de voor de lopende uitvoerperiode vastgestelde indicatieve hoeveelheden voor tomaten binnenkort kunnen worden overschreden. Deze overschrijding zou nadelig zijn voor de goede werking van de uitvoerrestitutieregeling in de sector groenten en fruit.

(3) Om deze situatie te verhelpen, moeten de certificaataanvragen van het B-stelsel worden afgewezen voor na 24 januari 2003 uitgevoerde tomaten, zulks tot het einde van de lopende uitvoerperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen voor uitvoercertificaten van het B-stelsel voor tomaten, die zijn ingediend op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2201/2002 en waarvoor de aangifte ten uitvoer van de producten na 24 januari 2003 en vóór 15 maart 2003 is aanvaard, moeten worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

---

[1] PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.
[2] PB L 170 van 29.6.2002, blz. 69.
[3] PB L 286 van 24.10.2002, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 137/2003 VAN DE COMMISSIE
van 24 januari 2003
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 [2],

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1900/2002 [4], en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De invoerrechten in de sector granen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 62/2003 van de Commissie [5].

(2) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de invoerrechten 5 EUR per ton verschilt van het vastgestelde recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd. Dit verschil heeft zich voorgedaan. De in Verordening (EG) nr. 63/2003 vastgestelde invoerrechten moeten derhalve worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 63/2003 worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 25 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

---

[1] PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.
[2] PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.
[3] PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.
[4] PB L 287 van 25.10.2002, blz. 15.
[5] PB L 11 van 16.1.2003, blz. 19.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht (1) (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden (2)	0,00
1002 00 00	Rogge	27,21
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	42,69
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed (3)	42,69
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	27,21

(1) Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

(2) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t.

(3) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 15 januari 2003 tot en met 24 januari 2003)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	van lage kwaliteit (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	132,53	89,10	218,31 (***)	208,31 (***)	188,31 (***)	119,24 (***)
Golf-premie (EUR/t)	36,27	14,82	—	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).
(**) Een korting van 30 EUR/t (artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2378/2002).
(***) Fob Gulf.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 14,90 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 23,16 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

RICHTLIJN 2003/7/EG VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot wijziging van de toelatingsvoorwaarden voor canthaxanthine in diervoeders overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG van de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1756/2002 [2], en met name op artikel 9 R,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het toevoegingsmiddel canthaxanthine is krachtens Richtlijn 70/524/EEG onder bepaalde voorwaarden toegelaten.

(2) In 1997 heeft het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding (WCMV) geconcludeerd dat de aanvaardbare dagelijkse inname (ADI) van canthaxanthine voor de mens op 0,03 mg/kg lichaamsgewicht kon worden vastgesteld.

(3) In het licht van de herziening van de ADI door het WCMV heeft het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding (WCD) de niveaus van canthaxanthine in voeder voor zalmachtigen, slachtkuikens en legkippen onderzocht die de veiligheid van de consument garanderen. Het WCD heeft verklaard dat de veiligheid van de consument gegarandeerd wordt door het vaststellen van de maximumconcentratie van canthaxanthine op 25 mg/kg voeder voor zalmachtigen en slachtkuikens en op 8 mg/kg voeder voor legkippen.

(4) Om de gezondheid van de consument beter te beschermen moeten de huidige toelatingsvoorwaarden voor canthaxanthine worden gewijzigd.

(5) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De voorwaarden voor de toelating van canthaxanthine (E 161g) in diervoeders worden gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 september 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 december 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

[1] PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1.
[2] PB L 265 van 3.10.2002, blz. 1.

BIJLAGE

EG-nummer	Toevoegingsmiddel	Chemische formule, beschrijving	Diersoort of -categorie	Maximum-leeftijd	Minimum	Maximum	Andere bepalingen	Einde van de vergunningperiode
					mg/kg volledig diervoeder			
Kleurstoffen met inbegrip van pigmenten								
1. **Carotenoïden en xanthofylen**								
E 161 g	Canthaxanthine	$C_{40}H_{52}O_2$	Ander pluimvee dan legkippen	—	—	25	Het mengsel van canthaxanthine met andere carotenoïden en xanthofylen is toegelaten op voorwaarde dat de totale hoeveelheid van het mengsel 80 mg/kg in het volledige diervoeder niet overschrijdt	Onbeperkt
			Legkippen			8	Het mengsel van canthaxanthine met andere carotenoïden en xanthofylen is toegelaten op voorwaarde dat de totale hoeveelheid van het mengsel 80 mg/kg in het volledige diervoeder niet overschrijdt	Onbeperkt
			Zalm, forel	—	—	25	Toediening pas toegestaan vanaf de leeftijd van zes maanden Canthaxanthine mag met astaxanthine worden gemengd op voorwaarde dat 1 kg volledig diervoeder niet meer dan 100 mg van het mengsel bevat	Onbeperkt
			Honden, katten en siervissen	—	—	—	—	Onbeperkt
	3. Andere kleurstoffen dan patentblauw V, briljantzuurgroen BS en canthaxanthine, die voor de kleuring van levensmiddelen zijn toegestaan op grond van de communautaire voorschriften	—	Alle diersoorten of -categorieën, met uitzondering van honden en katten	—	—	—	Slechts in diervoeders toegestaan in verwerkte producten van: i) afval van levensmiddelen, of ii) andere grondstoffen, met uitzondering van granen of maniokmeel, die met deze stoffen zijn gedenatureerd of die met het oog op de tijdens de verwerking noodzakelijke identificatie bij de technische bereiding zijn gekleurd	Onbeperkt
			Honden	—	—	—	—	Onbeperkt
			Katten	—	—	—	—	Onbeperkt

EG-nummer	Toevoegingsmiddel	Chemische formule, beschrijving	Diersoort of -categorie	Maximum-leeftijd	Minimum	Maximum	Andere bepalingen	Einde van de vergunningperiode
					mg/kg volledig diervoeder			
	3.1. Canthaxanthine, voor de kleuring van levensmiddelen toegestaan op grond van de communautaire voorschriften		Alle diersoorten of -categorieën, met uitzondering van pluimvee, zalm, forel, honden en katten	—	—	—	Slechts in diervoeders toegestaan in verwerkte producten van: i) afval van levensmiddelen, of ii) andere grondstoffen, met uitzondering van granen of maniokmeel, die met deze stoffen zijn gedenatureerd of die met het oog op de tijdens de verwerking noodzakelijke identificatie bij de technische bereiding zijn gekleurd	Onbeperkt
			Honden	—	—	—	—	Onbeperkt
			Katten	—	—	—	—	Onbeperkt
			Ander pluimvee dan legkippen, zalm, forel			25	Slechts in diervoeders toegestaan in verwerkte producten van: i) afval van levensmiddelen, of ii) andere grondstoffen, met uitzondering van granen of maniokmeel, die met deze stoffen zijn gedenatureerd of die met het oog op de tijdens de verwerking noodzakelijke identificatie bij de technische bereiding zijn gekleurd	Onbeperkt
			Legkippen			8	Slechts in diervoeders toegestaan in verwerkte producten van: i) afval van levensmiddelen, of ii) andere grondstoffen, met uitzondering van granen of maniokmeel, die met deze stoffen zijn gedenatureerd of die met het oog op de tijdens de verwerking noodzakelijke identificatie bij de technische bereiding zijn gekleurd	Onbeperkt

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

AANBEVELING VAN DE RAAD
van 2 december 2002
inzake de preventie van roken en initiatieven ter verbetering van de bestrijding van het tabaksgebruik

(2003/54/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, tweede alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Artikel 152 van het Verdrag bepaalt dat het optreden van de Gemeenschap, dat een aanvulling vormt op het nationale beleid, gericht dient te zijn op verbetering van de volksgezondheid, preventie van ziekten en aandoeningen bij de mens en het wegnemen van bronnen van gevaar voor de menselijke gezondheid.

(2) De resolutie van de Raad en de ministers van Volksgezondheid van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 18 juli 1989 betreffende het rookverbod in publieksruimtes [2] bood de lidstaten richtsnoeren voor de bescherming van niet-rokers tegen omgevingstabaksrook. In aansluiting op het verslag van de Commissie over de maatregelen van de lidstaten naar aanleiding van dit initiatief [3] versterkt onderhavige aanbeveling deze bescherming en stelt zij de bijzonder kwetsbare groepen vast.

(3) In de resolutie van de Raad van 26 november 1996 betreffende de terugdringing van het roken in de Europese Gemeenschap [4] wordt erkend dat er een doeltreffende strategie ontwikkeld moet worden om het tabaksgebruik te beperken en dat die een aantal van de in deze aanbeveling naar voren gebrachte aspecten moet omvatten.

(4) In de conclusies van de Raad van 18 november 1999 over de terugdringing van het tabaksgebruik [5] wordt erop gewezen dat een totaalstrategie moet worden ontwikkeld die enkele van de in deze aanbeveling uiteengezette maatregelen ter bescherming van minderjarigen bevat (voorschriften voor verkoopvoorwaarden, elektronische verkoop en verkoopautomaten).

(5) In de resolutie van de Raad van 29 juni 2000 over gezondheidbepalende factoren [6] wordt nota genomen van de resultaten van de debatten tijdens de Europese Conferentie over gezondheidsbepalende factoren in de Europese Unie gehouden in Évora op 15 en 16 maart 2000, waarin bijzonder nadruk werd gelegd op o.a. tabak en waarin een reeks praktische, doelgerichte maatregelen werd voorgesteld om de uitdagingen in die sectoren het hoofd te bieden.

(6) De aanbevolen acties zijn noodzakelijk omdat elk jaar in de Europese Gemeenschap 500 000 mensen aan de gevolgen van roken sterven en het aantal kinderen en jongeren dat gaat roken, zorgwekkend toeneemt. Roken is schadelijk voor de gezondheid. Rokers raken verslaafd aan nicotine en krijgen ziekten en aandoeningen die tot de dood en arbeidsongeschiktheid leiden, zoals longkanker, kanker aan andere organen, ischemische hartziekten, andere aandoeningen aan de bloedsomloop en aandoeningen aan het ademhalingsstelsel, zoals emfyseem.

(7) Preventie van roken en bestrijding van tabaksgebruik zijn inmiddels prioritaire doelstellingen van het volksgezondheidsbeleid van de lidstaten en de Europese Gemeenschap. Roken is desondanks nog steeds de voornaamste vermijdbare doodsoorzaak in de Europese Unie en de vorderingen bij de terugdringing van het tabaksgebruik en het roken zijn tot nu toe teleurstellend. Bovendien stimuleren reclame-, marketing- en promotiestrategieën van de tabaksindustrie het tabaksgebruik, waardoor de reeds hoge sterfte en morbiditeit als gevolg van het gebruik van tabaksproducten nog verder stijgt.

[1] Voorstel ingediend op 18 juni 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).
[2] PB C 189 van 26.7.1989, blz. 1.
[3] COM(96) 573 def.
[4] PB C 374 van 11.12.1996, blz. 4.
[5] PB C 86 van 24.3.2000, blz. 4.
[6] PB C 218 van 31.7.2000, blz. 8.

Enkele van deze strategieën lijken zich te richten op schoolgaande jongeren ter vervanging van het grote aantal rokers dat jaarlijks sterft. Er is namelijk vastgesteld dat 60 % van de rokers begint te roken beneden de 13 jaar en 90 % beneden de 18 jaar.

(8) Met het programma „Europa tegen kanker" ([1]) wil de Europese Gemeenschap onder meer de gezondheid van haar burgers verbeteren door het aantal gevallen van kanker en andere met roken verband houdende ziekten omlaag te brengen.

(9) Richtlijn 2001/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten ([2]) en het voorstel voor een richtlijn inzake de reclame voor tabaksproducten en de sponsoring op dat gebied ([3]), die betrekking hebben op de bestrijding van tabaksgebruik in het kader van de voltooiing en consolidering van de interne markt en het wegnemen van knelpunten die een soepele functionering hiervan verhinderen, gaan uit van een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid.

(10) Enkele maatregelen die deel zouden moeten uitmaken van een alomvattend beleid ter bestrijding van het tabaksgebruik, zoals het verbod op bordreclame, affichereclame en bioscoopreclame, kunnen op grond van de internemarktvoorschriften vooralsnog niet in een afzonderlijke regeling voor tabaksproducten worden geharmoniseerd.

(11) Het bovenstaande wijst erop dat een alomvattende aanpak van de bestrijding van roken nodig is om de ziekten in de Gemeenschap die het gevolg zijn van roken, terug te dringen.

(12) Het is van essentieel belang dat in het kader van een alomvattend beleid ter bestrijding van tabaksgebruik maatregelen worden genomen die met name ten doel hebben de vraag naar tabaksproducten bij kinderen en jongeren te verminderen. Deze maatregelen kunnen acties omvatten ter beperking van het aanbod van tabak aan kinderen en jongeren en waarbij bepaalde vormen van reclame-, marketing- en promotiestrategieën voor tabaksproducten worden verboden, waarbij men er rekening mee moet houden dat zulke strategieën ook impact hebben op andere leeftijdsgroepen.

(13) Bepaalde vormen van verkoop en distributie van tabaksproducten bevorderen de toegang van kinderen en jongeren tot deze producten en dienen daarom door de lidstaten te worden gereglementeerd.

(14) Omdat zowel gebruikers als niet-gebruikers de verkoopautomaten zien, mag daar alleen reclame op voorkomen die strikt noodzakelijk is om aan te duiden welke producten worden verkocht.

(15) Twee andere belangrijke maatregelen op het niveau van de Europese Gemeenschap hebben betrekking op reclame en sponsoring van tabaksproducten. Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten ([4]) verbiedt alle vormen van televisiereclame voor tabaksproducten en bepaalt dat televisieprogramma's niet door natuurlijke of rechtspersonen mogen worden gesponsord die als hoofdactiviteit tabaksproducten produceren of verkopen. Het huidige voorstel voor een richtlijn inzake reclame voor en sponsoring van tabaksproducten verbiedt ook tabaksreclame in de pers, andere gedrukte publicaties, op de radio en via de diensten van de informatiemaatschappij en sponsoring door tabaksproducenten van radioprogramma's en evenementen waarbij verscheidene lidstaten betrokken zijn of die op andere wijze grensoverschrijdende effecten hebben.

(16) Deze aanbeveling heeft betrekking op andere vormen van reclame-, marketing- en promotiemethoden van de tabaksindustrie die kinderen en jongeren kunnen bereiken. Deze methoden omvatten het gebruik van merknamen van tabak op andere producten dan tabak of voor diensten (merkextensie) en/of op kleding („merchandising"), het gebruik van promotieartikelen (zoals asbakken, aanstekers, parasols e.d.) en monsters tabak, het gebruik van en reclame voor verkoopbevordering (zoals kortingen, geschenken, premies of het bieden van de mogelijkheid om deel te nemen aan promotionele prijsvragen of kansspelen), het gebruik van reclameborden, affiches en andere reclametechnieken voor binnen en buiten (zoals reclame op verkoopautomaten van tabak), bioscoopreclame voor tabak en alle andere vormen van reclame en sponsoring of methoden om direct of indirect tabaksproducten aan te prijzen. De autoriteiten van de lidstaten dienen dan ook passende wettelijke en/of bestuursrechtelijke maatregelen te nemen om, in overeenstemming met hun nationale grondwet of grondwettelijke beginselen, specifiek een verbod in te stellen op deze activiteiten, die een middel zijn om tabaksproducten te promoten en het reeds bestaande verbod op reclame in bepaalde media te omzeilen.

(17) De Wereldgezondheidsorganisatie en de Wereldbank raden landen aan om alle vormen van reclame en promotie voor tabak te verbieden. Als slechts enkele vormen van directe reclame voor tabak verboden worden, gebruikt de tabaksindustrie vaak haar reclameuitgaven voor marketing-, sponsoring- en promotiestrategieën en zoekt zij naar nieuwe en indirecte manieren om tabaksproducten te promoten, vooral bij jongeren. Zij is daarin zeer vindingrijk. Hierdoor kan het effect van het gedeeltelijke reclameverbod op het tabaksgebruik gering zijn. Bovendien heeft de Wereldbank geconcludeerd dat reclame tot een hogere sigarettenconsumptie leidt en dat wetgeving die reclame verbiedt, de consumptie vermindert, mits dit verbod voor alle media en elk gebruik van merknamen en logo's geldt. Een geringere sigarettenconsumptie zou direct zowel op de korte als op de lange termijn de volksgezondheid ten goede komen. Informatie over de totale uitgaven van de tabaksindustrie aan de promotie van tabaksproducten is

([1]) PB L 95 van 16.4.1996, blz. 9.
([2]) PB L 194 van 18.7.2001, blz. 26.
([3]) PB C 270 van 25.9.2001, blz. 97.
([4]) PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23.

daarom een belangrijk vereiste om na te gaan of het beleid ter bestrijding van het tabaksverbruik vanuit het oogpunt van de volksgezondheid effectief is. Met deze informatie kan worden vastgesteld of de opgelegde restricties worden omzeild, vooral door budgetten naar nieuwe of nog niet aan restricties gebonden vormen van promotie te sluizen. De tabaksindustrie zou moeten worden verplicht om regelmatig deze uitgaven op te geven.

(18) Gelet op de risico's die aan passief roken verbonden zijn, zouden de lidstaten zich tot doel moeten stellen rokers en niet-rokers te beschermen tegen omgevingstabaksrook.

(19) De lidstaten moeten doorgaan met het uitwerken van strategieën en maatregelen om roken te bestrijden, zoals intensivering van gezondheidseducatieprogramma's om de mensen beter te doen begrijpen wat de risico's van roken zijn, en de uitvoering van andere preventieprogramma's om roken te ontmoedigen.

(20) Een groot aantal onderwerpen in de kaderovereenkomst inzake de bestrijding van het tabaksgebruik van de Wereldgezondheidsorganisatie waarover thans wordt onderhandeld, is in deze aanbeveling opgenomen. Het is daarom van belang dat de maatregelen in deze aanbeveling in overeenstemming zijn met de ontwerp-kaderovereenkomst waarover nu wordt onderhandeld,

BEVEELT DE LIDSTATEN AAN:

1. Passende wettelijke en/of bestuursrechtelijke maatregelen te nemen overeenkomstig hun nationale praktijken en voorwaarden om de tabaksverkoop aan kinderen en jongeren te voorkomen, waaronder:

   a) invoering van de verplichting voor tabaksverkopers om vast te stellen of de kopers van tabaksproducten de vereiste leeftijd hebben als de nationale wetgeving een minimumleeftijd voorschrijft;

   b) verwijdering van tabaksproducten uit de zelfbedieningsschappen van verkooppunten;

   c) beperking van de toegang tot verkoopautomaten door deze automaten in ruimtes te plaatsen waar alleen personen mogen komen die de vereiste leeftijd hebben om tabaksproducten te kopen, als de nationale wetgeving een minimumleeftijd voorschrijft, dan wel een andere vorm van regulering van de toegang tot producten die via dergelijke automaten worden verkocht indien deze even doeltreffend is;

   d) beperking van op de eindverbruiker gerichte tabaksverkoop op afstand, bijvoorbeeld via internet, tot volwassenen door gebruikmaking van passende technische middelen;

   e) een verbod op de verkoop van snoep en speelgoed die voor kinderen zijn bedoeld en geproduceerd worden met de duidelijke bedoeling dat het product en/of de verpakking op een tabaksproduct lijken;

   f) verbod op de verkoop van sigaretten per stuk of in pakjes met minder dan 19 stuks.

2. Passende wettelijke en/of bestuursrechtelijke maatregelen te nemen om, overeenkomstig hun nationale grondwet of grondwettelijke beginselen, de volgende vormen van reclame en promotie te verbieden:

   a) het gebruik van merknamen van tabak voor andere producten dan tabak of voor diensten;

   b) het gebruik van promotieartikelen (asbakken, aanstekers, parasols enz.) en monsters tabak;

   c) het gebruik van en reclame voor verkoopbevordering, zoals kortingen, geschenken, premies of het bieden van de mogelijkheid om deel te nemen aan promotionele prijsvragen of kansspelen;

   d) het gebruik van reclameborden, affiches en andere reclametechnieken voor binnen en buiten (zoals reclame op verkoopautomaten van tabak);

   e) het gebruik van bioscoopreclame, en

   f) andere vormen van reclame, sponsoring of methoden om direct of indirect tabaksproducten aan te prijzen.

3. Passende maatregelen te nemen, door het invoeren van wetgeving of andere methoden die met de nationale praktijken en voorwaarden in overeenstemming zijn, om de producenten, importeurs en groothandelaren in tabaksproducten en in producten en diensten met hetzelfde handelsmerk als tabaksproducten te verplichten de lidstaten informatie te verstrekken over hun uitgaven aan niet door de nationale of communautaire wetgeving verboden reclame, marketing, sponsoring en promotiecampagnes.

4. Op het juiste niveau bij de overheid en in de samenleving en overeenkomstig de nationale praktijken en voorwaarden wetgeving en/of andere afdoende maatregelen uit te voeren die bescherming bieden tegen blootstelling aan omgevingstabaksrook op binnen gebouwen gelegen werkplekken, in openbare ruimtes en in het openbaar vervoer. De aandacht moet in eerste instantie uitgaan naar onder meer onderwijsinstellingen, instellingen voor gezondheidszorg en voorzieningen voor kinderen.

5. De ontwikkeling van strategieën en maatregelen tot terugdringing van het roken voort te zetten, bijvoorbeeld intensivering van de algemene gezondheidseducatie, met name in scholen, en algemene programma's om initieel gebruik van tabaksproducten te ontmoedigen en tabaksverslaving te overwinnen.

6. Ten volle gebruik te maken van de bijdrage die de jongeren kunnen leveren tot beleidsmaatregelen en acties in verband met de gezondheid van de jeugd, meer bepaald op het gebied van voorlichting; voorts specifieke activiteiten aan te moedigen die door jongeren worden ondernomen, gepland, uitgevoerd en geëvalueerd.

7. Passende prijsmaatregelen tegen tabaksproducten te nemen en uit te voeren om tabaksgebruik te ontmoedigen.

8. Alle passende en noodzakelijke procedures toe te passen om de naleving van de in deze aanbeveling genoemde maatregelen te controleren.

9. De Commissie om de twee jaar in kennis te stellen van de naar aanleiding van deze aanbeveling genomen maatregelen,

VERZOEKT DE COMMISSIE:

1. De ontwikkelingen en maatregelen in de lidstaten en op communautair niveau te volgen en te beoordelen.

2. Uiterlijk een jaar na ontvangst van de door de lidstaten overeenkomstig deze aanbeveling verstrekte informatie aan de hand van die informatie verslag uit te brengen over de tenuitvoerlegging van deze maatregelen.

3. Na te gaan in hoeverre de in deze aanbeveling neergelegde maatregelen doeltreffend zijn en te bezien of verdere maatregelen noodzakelijk zijn, met name indien er ten aanzien van de interne markt verschillen worden geconstateerd op gebieden die onder deze aanbeveling vallen.

Gedaan te Brussel, 2 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

B. BENDTSEN

Informatie over de inwerkingtreding van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten

Op 24 januari 2003 heeft de uitwisseling plaatsgevonden van de akten van kennisgeving van de voltooiing van de procedures die vereist waren voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten ([1]), die op 17 december 1996 te Brussel is ondertekend; derhalve treedt de overeenkomst, zoals gewijzigd bij de briefwisselingen van 26 oktober 1999 ([2]) en 28 november 2002 ([3]), ingevolge artikel 18, lid 1, daarvan, op 1 februari 2003 in werking.

([1]) PB L 57 van 26.2.1997, blz. 5.
([2]) PB L 332 van 23.12.1999, blz. 3.
([3]) PB L 333 van 10.12.2002, blz. 15.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2002
inzake staatssteun die door Italië aan Industrie Navali Meccaniche Affini Spa (INMA) is verleend

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 4039)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/55/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig voornoemde artikelen in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te maken ([1]),

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Op 20 juli 1999 heeft de Commissie, middels goedkeuring van een definitieve negatieve beschikking waarin zij terugvordering verlangde van de steun ([2]) in kwestie, de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag afgesloten die zij op 19 januari 1999 had ingeleid ten aanzien van de steun die door Italië aan de scheepswerf Industrie Navali Meccaniche Affini Spa (hierna: „INMA") is verleend. Naar aanleiding van een door de begunstigde ingesteld beroep heeft het Gerecht van eerste aanleg op 26 februari 2002 de eindbeschikking van de Commissie nietig verklaard ([3]). Bij brief van 31 juli 2002 heeft Italië nadere gegevens verschaft.

II. BESCHRIJVING

(2) De onderneming INMA, die in La Spezia is gevestigd, had aanvankelijk van Italië financiële steun ontvangen in de vorm van garanties en compensaties voor verliezen via de openbare holdingmaatschappij Italia Investimenti Spa (hierna: „Itainvest"), die tevens de enige aandeelhouder van INMA is.

(3) Tussen 1987 en 1998 heeft INMA talrijke subsidies ontvangen van het ministerie voor de Koopvaardij, nadien het ministerie van Verkeer en Scheepvaart op grond van de wetten nrs. 599/82, 111/85, 234/89 en 132/94. Tussen 1996 en 1998 heeft Itainvest ten behoeve van INMA garanties toegekend, met name in de vorm van borgstellingen met betrekking tot schepen die waren besteld door de reders Stolt Nielsen, Tirrenia, Pugliola e Corsica Ferries. Aan het einde van het boekjaar 1996 beliepen de verliezen van INMA 21,4 miljard ITL. In de vergadering van aandeelhouders van 13 november 1997 werd besloten deze verliezen te dekken, enerzijds met de reserves van de onderneming ten belope van 4,68 miljard ITL en, anderzijds, met een kapitaalinbreng van Itainvest van 16,7 miljard ITL. In de aandeelhoudersvergadering van 24 maart 1998 werd vastgesteld dat de rekeningen van INMA, die op 30 november 1997 waren afgesloten, al verliezen ten belope van 81,89 miljard ITL vertoonden. Itainvest heeft deze verliezen gedekt. Tijdens de aandeelhoudersvergadering van 23 juni 1998 vertoonden de rekeningen van INMA voor het boekjaar 1997 verliezen van in totaal 103,7 miljard ITL. Itainvest dekte het saldo dat niet was begrepen in het bedrag dat voor dat boekjaar reeds was gedekt, dat wil zeggen 21,81 miljard ITL.

(4) Op 6 november 1998 werd INMA in liquidatie gebracht en de curator kreeg toestemming om de lopende orders van de werf af te werken. De orders werden aldus voltooid en de schepen werden aan de respectieve reders geleverd. Sedert de werf in liquidatie ging, zijn er geen nieuwe orders ontvangen en derhalve heeft de werf, toen eenmaal het laatste schip was geleverd, de uitoefening van economische activiteiten gestaakt.

(5) De staatssteun, die de Commissie bij negatieve beschikking van 20 juli 1999 onwettig had verklaard, maakte deel uit van de failliete boedel. Afgezien van de aan de liquidatieprocedure verbonden administratieve kosten is Itainvest, dat de steun had verleend, de enige crediteur in het kader van de liquidatie.

([1]) PB C 63 van 5.3.1999, blz. 2.
([2]) PB L 83 van 4.4.2000, blz. 21.
([3]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-323/99: Industrie Navali Meccaniche Affini SpA (INMA) en Italia Investimenti SpA (Itainvest) tegen Commissie (Jurisprudentie 2002, blz. II-545).

(6) Op 12 oktober 1999, na de publicatie van een oproep aan kandidaat-overnemers van de werf in vijf landelijke dagbladen en in de gespecialiseerde pers, waaronder Lloyds List, verkocht de curator INMA aan de groep Rimorchiatori Panfilo & C Srl (San Marco scheepswerven), die het hoogste bod had uitgebracht. De prijs die voor de activiteiten van INMA werd betaald bedroeg 8 miljoen EUR, een bedrag dat het door een onafhankelijke deskundige geraamde bedrag van 1,1 miljoen EUR ver overschrijdt. Op 17 november 2000 werd INMA uit het openbare register van scheepswerven geschrapt.

III. **CONCLUSIE**

(7) De Commissie merkt op dat de ontvanger van de steun al zijn activiteiten heeft stopgezet. Bovendien is tijdens de liquidatieprocedure in het kader waarvan de organisatie die de steun had verleend, dat wil zeggen Itainvest, de enige crediteur en ook de enige aandeelhouder van de debiteur was, om terugvordering van alle potentieel onverenigbare staatssteun verzocht.

(8) De Commissie concludeert dat alle potentiële concurrentiedistorsies die voortvloeiden uit de door Italië aan INMA verleende steun zijn weggenomen.

(9) Derhalve heeft de formele onderzoeksprocedure in de zin van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de maatregel in kwestie zijn nut verloren,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag die op 19 januari 1999 ten aanzien van Navali Meccaniche Affini SpA werd ingeleid, wordt bij dezen gesloten.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2003

tot vaststelling van gezondheidscertificaten voor de invoer van levende dieren en dierlijke producten uit Nieuw-Zeeland

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 326)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/56/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Besluit 97/132/EG van de Raad van 17 december 1996 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten [1], laatstelijk gewijzigd bij Besluit 2002/957/EG [2], en met name op artikel 4,

Gelet op Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairrechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1452/2001 [4], en met name op artikel 11, lid 2, en artikel 22, lid 2, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van andere richtlijnen tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften en modelcertificaten voor de invoer van levende dieren en dierlijke producten uit derde landen.

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Besluit 97/132/EG voorziet in de vaststelling van garanties voor de invoer van vers vlees en producten op basis van vlees uit Nieuw-Zeeland, die gelijkwaardig zijn aan die van Richtlijn 72/462/EEG.

(2) In bijlage V bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten („de overeenkomst") zijn de gezondheidsmaatregelen en de veterinairrechtelijke maatregelen vastgesteld voor vers vlees en producten op basis van vlees en voor bepaalde andere dierlijke producten uit Nieuw-Zeeland, waarvoor de gelijkwaardigheid is vastgesteld.

(3) Bij Besluit 2002/957/EG tot wijziging van de bijlagen V en VII bij de overeenkomst heeft de Raad de gelijkwaardigheid vastgesteld van de certificeringssystemen voor vers vlees en producten op basis van vlees en voor bepaalde andere dierlijke producten uit Nieuw-Zeeland. Voor de tenuitvoerlegging van die gelijkwaardigheid moeten de modellen worden vastgesteld van de officiële gezondheidscertificaten, teneinde de invoer van die producten op die basis mogelijk te maken.

(4) Krachtens bijlage VII bij de overeenkomst is de volledige gelijkwaardigheid van maatregelen de gelijkwaardigheid van diergezondheids- en/of volksgezondheidsmaatregelen, naar gelang van het geval, en van certificeringssystemen, onverminderd de certificeringseisen die niet onder de overeenkomst vallen.

(5) Bijlage VII bij de overeenkomst voorziet in een model voor de gezondheidsverklaring die moet worden opgenomen in het officiële gezondheidscertificaat voor levende dieren en dierlijke producten waarvoor de volledige gelijkwaardigheid van de maatregelen is overeengekomen.

(6) De volledige gelijkwaardigheid voor bepaalde dierlijke producten is vastgesteld ten aanzien van de diergezondheid en de volksgezondheid en voor certificeringssystemen. De volledige gelijkwaardigheid voor andere dierlijke producten is evenwel alleen vastgesteld voor diergezondheids- of volksgezondheidsmaatregelen en voor certificeringssystemen. Derhalve moeten verschillende modellen van het officiële gezondheidscertificaat worden aangehouden. Deze officiële gezondheidscertificaten vervangen de certificaten die krachtens de communautaire regelgeving zijn vastgesteld voor de invoer van de betrokken dierlijke producten uit Nieuw-Zeeland.

(7) Voor andere dierlijke producten en voor levende dieren is de volledige gelijkwaardigheid niet vastgesteld. Voor die dierlijke producten en voor levende dieren kan invoer worden toegestaan op basis van officiële gezondheidscertificaten overeenkomstig de bestaande communautaire regelgeving of de geldende nationale gezondheidsvoorschriften van de lidstaten in afwachting dat geharmoniseerde invoervoorschriften worden goedgekeurd.

(8) Overeenkomstig het bepaalde in bijlage V bij de overeenkomst moeten de aanvullende garanties voor de invoer van bepaalde dierlijke producten in bepaalde lidstaten, door Nieuw-Zeeland worden gegeven in de vorm van een verklaring die wordt opgenomen in het officiële gezondheidscertificaat. De aanvullende verklaring betreffende overdraagbare spongiforme encefalopathieën moet ook worden opgenomen door Nieuw-Zeeland voor bepaalde producten van dierlijke oorsprong.

[1] PB L 57 van 26.2.1997, blz. 4.
[2] PB L 333 van 10.12.2002, blz. 13.
[3] PB L 302 van 31.12.1972, blz. 24.
[4] PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.

(9) Overeenkomstig het bepaalde in bijlage VII bij de overeenkomst mag het certificaat voor zendingen goederen waarvoor de volledige gelijkwaardigheid is overeengekomen, worden afgegeven nadat de partij uit Nieuw-Zeeland is vertrokken, voorzover aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

(10) Overeenkomstig het bepaalde in bijlage VII bij de overeenkomst wordt het officiële gezondheidscertificaat afgegeven in het Engels en in een van de talen van de lidstaat van aankomst.

(11) Voorts moeten voor Nieuw-Zeeland bepaalde andere aanvullende certificeringsvoorschriften worden vastgesteld.

(12) Dierlijke producten die in Nieuw-Zeeland worden ingevoerd en vervolgens, na opslag en verwerking in Nieuw-Zeeland, naar de Gemeenschap worden uitgevoerd, moeten voldoen aan de communautaire voorschriften voor dergelijke producten. Voor deze producten moet derhalve een officieel gezondheidscertificaat worden opgesteld.

(13) Richtlijn 93/119/EG van de Raad van 22 december 1993 inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden [1] voorziet in officiële gezondheidscertificaten voor vlees, die moeten worden aangevuld met een verklaring waarin staat dat bepaalde in die richtlijn bedoelde dieren zijn geslacht onder omstandigheden die op het gebied van humane behandeling garanties bieden die ten minste gelijkwaardig zijn aan de in die richtlijn vastgestelde garanties. Deze verklaring moet worden opgenomen in de overeenkomstige modellen van de officiële gezondheidscertificaten.

(14) Bij Besluit 97/131/EG van de Raad van 17 december 1996 betreffende de sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling betreffende de voorlopige toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten [2] is een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling betreffende de voorlopige toepassing van de overeenkomst goedgekeurd op grond waarvan de bestaande gezondheidscertificeringsvoorschriften die op 31 december 1996 van toepassing zijn, van toepassing blijven totdat de overeenkomst in werking treedt. Beschikking 80/805/EEG van de Commissie van 25 juli 1980 betreffende gezondheidsvoorschriften en gezondheidscertificering voor invoer van vers vlees uit Nieuw-Zeeland [3] moet derhalve worden ingetrokken en er moet voor worden gezorgd dat de datum waarop de onderhavige beschikking van toepassing wordt, samenvalt met de datum waarop de overeenkomst in werking treedt.

(15) Voorzien moet worden in een overgangsperiode om van de bestaande officiële gezondheidscertificaten geleidelijk over te schakelen naar de nieuwe.

(16) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De lidstaten staan de invoer toe uit Nieuw-Zeeland van levende dieren en dierlijke producten, die zijn genoemd in bijlage I, op voorwaarde dat die dieren en producten voldoen aan de in die bijlage bedoelde certificeringsvoorschriften en, indien van toepassing, vergezeld gaan van een officieel gezondheidscertificaat dat wordt afgegeven vóórdat de zending uit Nieuw-Zeeland vertrekt, en dat overeenkomt met een van de volgende modellen:

a) wanneer de gelijkwaardigheid is vastgesteld, het model waarnaar wordt verwezen in bijlage I en dat is vastgesteld in de bijlagen II tot en met V;

b) in andere gevallen, de modellen die zijn vastgesteld in de bijlage bij de wetsbesluiten waarnaar wordt verwezen in bijlage I.

2. Het officiële gezondheidscertificaat voor levende dieren en dierlijke producten waarnaar wordt verwezen in bijlage VI, moet worden aangevuld met een aanvullende verklaring als bedoeld in die bijlage, wanneer de partij bestemd is voor Finland of voor Zweden.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 1 mogen officiële gezondheidscertificaten volgens de in de bijlagen II tot en met V vastgestelde modellen worden afgegeven nadat de partij uit Nieuw-Zeeland is vertrokken, op voorwaarde dat:

a) de certificaten beschikbaar zijn bij aankomst in de grensinspectiepost, en

b) de certificerende ambtenaar schriftelijk heeft verklaard dat hij de partij heeft gecertificeerd op basis van de „Eligibility documents" van Nieuw-Zeeland, die door hem of haar zijn geverifieerd en die zijn afgegeven vóór het vertrek van de zending.

4. In afwachting van de vaststelling van de geharmoniseerde invoervoorschriften blijven de nationale gezondheidsvoorschriften van de lidstaten van toepassing voor dieren en dierlijke producten, wanneer dat is vermeld in bijlage I.

Artikel 2

Wanneer de zending wordt aangeboden voor veterinaire keuring, wordt het officieel gezondheidscertificaat overgelegd in het Engels en in een van de officiële talen van de lidstaat waar de grensinspectiepost gelegen is waar de zending wordt aangeboden.

[1] PB L 340 van 31.12.1993, blz. 21.
[2] PB L 57 van 26.2.1997, blz. 1.
[3] PB L 236 van 9.9.1980, blz. 28.

Artikel 3

In de gezondheidscertificaten voor in bijlage I aangegeven dierlijke producten moet de in bijlage VI vermelde aanvullende verklaring worden opgenomen als de dierlijke producten uit een derde land in Nieuw-Zeeland zijn ingevoerd en vervolgens naar de Europese Gemeenschap worden uitgevoerd.

Artikel 4

Gedurende een overgangsperiode van ten hoogste 90 dagen na de datum van toepassing van deze beschikking, mogen de lidstaten de invoer van levende dieren en dierlijke producten die zijn genoemd in bijlage I, toestaan met toepassing van de voorheen geldende modelcertificaten.

Artikel 5

Beschikking 80/805/EEG van de Commissie wordt ingetrokken.

Artikel 6

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 februari 2003.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

CERTIFICATEN, VERKLARINGEN EN AANVULLENDE GARANTIES

Glossarium

TN	Toegekend nummer (een nummer dat willekeurig aan een bepaald product wordt toegekend en als dusdanig op het certificaat wordt vermeld).
Vervoer onder toezicht	Zie artikel 8, lid 4, van Richtlijn 97/78/EG van de Raad [1].
n.v.t.	Niet van toepassing.
Andere producten	Zoals gedefinieerd in artikel 2, onder b), van Richtlijn 77/99/EEG van de Raad [2].
GVLS	Gezondheidsvoorschriften van de lidstaten, in overeenstemming met de regelgeving van de EG [3].

[1] PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.
[2] PB L 26 van 31.1.1998, blz. 1.
[3] In afwachting van de goedkeuring van communautaire voorschriften blijven de nationale voorschriften van toepassing voorzover zij in overeenstemming zijn met de algemene bepalingen van het Verdrag.

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
1. **Levende dieren**	Paardachtigen				
	— Tijdelijke toelating	1.1	Beschikking 92/260/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	— Opnieuw binnenbrengen	1.2	Beschikking 93/195/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	— Bestemd voor de slacht	1.3	Beschikking 93/196/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	— Permanente invoer van geregistreerde paardachtigen en van als fok- en gebruiksdier gehouden paardachtigen	1.4	Beschikking 93/197/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	— Transit	1.5	Beschikking 94/467/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	Runderen	1.6	Beschikking 2002/199/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	Schapen/geiten	1.7	Beschikking 93/198/EG van de Commissie	n.v.t.	
	Herten	1.8	GVLS Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Varkens die onder Richtlijn 64/432/EEG vallen	1.9	Beschikking 2002/199/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	Honden en katten	1.10	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	Fretten, nertsen en vossen	1.11	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Hazen en konijnen	1.12	GVLS Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Aquacultuurdieren (bv. vis) en gameten	1.13	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Bijen	1.14	Beschikking 2000/462/EG van de Commissie	n.v.t.	
	Apen	1.15	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Papegaaiachtigen en andere vogels	1.16	Beschikking 2000/666/EG van de Commissie		
	Dieren voor dierentuinen, tentoonstellingen	1.17	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
2. **Levend pluimvee en broedeieren**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 90/539/EEG van de Raad	2.1	Beschikking 96/482/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	Ratieten	2.2	Beschikking 2001/751/EG van de Commissie	n.v.t.	
	SPF-eieren	2.3	Beschikking 2001/393/EG van de Commissie	n.v.t.	
3. **Sperma**	Runderen	3.1	Beschikking 94/577/EG van de Commissie	n.v.t	Zie voetnoot 1
	Schapen/geiten	3.2	GVLS Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Varkens	3.3	Beschikking 2002/613/EG van de Commissie	n.v.t.	
	Honden	3.4	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Herten	3.5	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
4. **Sperma, embryo's en eicellen van paarden**	Sperma van paarden	4.1	Beschikking 96/539/EG van de Commissie	n.v.t.	
	Embryo's en eicellen van paarden	4.2	Beschikking 96/540/EG van de Commissie	n.v.t.	
5. **Embryo's**	Runderen	5.1	Beschikking 92/471/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1
	Schapen/geiten	5.2	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t	
	Varkens	5.3	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	Herten	5.4	GVLS (Richtlijn 92/65/EEG van de Raad)	n.v.t.	

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)		TN	Certificering (4)		
				Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
6. **Vers vlees** met inbegrip van onverwerkt(e) (vers(e)) bloed/beenderen/vet voor menselijke consumptie, vleesbereidingen en gehakt vlees bereid met vers vlees	Vers vlees met inbegrip van onverwerkt(e) (vers(e)) bloed/beenderen/vet voor menselijke consumptie Herkauwers, paardachtigen, varkens		6.1	Bijlage II	Bijlage II	Bijlage VII (voor zendingen naar Zweden/Finland) Aanvullende TSE-verklaring — Verordening (EG) nr. 999/2001, zoals gewijzigd
	Vleesbereidingen, gehakt vlees bereid met vers vlees Herkauwers, paardachtigen, varkens		6.2	Bijlage II	Bijlage II	Alleen ingevroren Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
7. **Vers vlees van pluimee**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 71/118/EEG van de Raad		7.1	Beschikking 94/984/EG van de Commissie	Beschikking 96/712/EG van de Commissie	Bijlage VII (voor zendingen naar Zweden/Finland)
	Vleesbereidingen		7.2	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	
8. **Vleesproducten**	Vers vlees — Rood vlees (herkauwers/paarden), varkens		8.1	Bijlage II	Bijlage II	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
	Vers vlees — Pluimvee		8.2	Beschikking 97/221/EG van de Commissie	Beschikking 97/41/EG van de Commissie	
	Vlees van gekweekt wild en van vrij wild					
	— Varkens, herten, konijnen		8.3	Bijlage II	Bijlage II	
	— Andere landzoogdieren		8.4	Beschikking 97/221/EG van de Commissie	Bijlage V	
	— Vederwild		8.5	Beschikking 97/221/EG van de Commissie	Beschikking 97/41/EG van de Commissie	
9. **Vlees van gekweekt wild**	Herkauwers, konijnen, varkens	Vers vlees	9.1.1	Bijlage II	Bijlage II	
		Vleesbereidingen	9.1.2	Bijlage II	Bijlage II	Alleen ingevroren
	Andere landzoogdieren	Vers vlees	9.2.1	Bijlage II	Bijlage II	
		Vleesbereidingen	9.2.2	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	Bijlage V	Alleen ingevroren
	Vederwild	Vers vlees	9.3.1	Beschikking 2000/585/EG van de Commissie	Beschikking 2000/585/EG van de Commissie	
		Vleesbereidingen	9.3.2	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)		TN	Certificering (4)		
				Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
10. **Vlees van vrij wild**	Herkauwers, konijnen, varkens	Vers vlees, met uitzondering van slachtafval	10.1.1	Bijlage II	Bijlage II	Vijfhoekig stempel voor vlees van wild Per vliegtuig of ontdaan van huid en ingewanden
		Vleesbereidingen	10.1.2	Bijlage II	Bijlage II	Alleen ingevroren
	Andere niet-gedomesticeerde landzoogdieren	Vers vlees, met uitzondering van slachtafval	10.2.1	Beschikking 2000/585/EG van de Commissie	Bijlage V	Vijfhoekig stempel voor vlees van wild
		Vleesbereidingen	10.2.2	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	Bijlage V	Alleen ingevroren
	Vederwild	Vers vlees, met uitzondering van slachtafval	10.3.1	Beschikking 2000/585/EG van de Commissie	Beschikking 2000/585/EG van de Commissie	
		Vleesbereidingen	10.3.2	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	Beschikking 2000/572/EG van de Commissie	
11. **Visserijproducten voor menselijke consumptie (met uitzondering van levende producten)**	Niet-gekweekte zeevis, aquacultuurproducten, niet-gekweekte zoetwatervis					
	— Vinvis		11.1	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	Zie voetnoot 1 (aquacultuur)
	— Tweekleppige weekdieren (gekweekt boven de zeebodem)		11.2	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	Zie voetnoot 1 (aquacultuur)
	— Tweekleppige weekdieren (gekweekt op de zeebodem)		11.3	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	Zie voetnoot 1 (aquacultuur)
	— Andere weekdieren		11.4	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	Zie voetnoot 1 (aquacultuur)
	— Stekelhuidigen, manteldieren, buikpotigen		11.5	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	Zie voetnoot 1 (aquacultuur)
	— Schaaldieren		11.6	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	Zie voetnoot 1 (aquacultuur en niet-gekweekte zoetwatervis)
	— Eieren/hom en kuit		11.7	n.v.t.	Beschikking 94/448/EG van de Commissie	

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
12. **Levende vis, weekdieren en schaaldieren, inclusief eieren en gameten**	Voor consumptie				
	— Tweekleppige weekdieren (gekweekt boven de zeebodem)	12.1	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	Beschikking 96/333/EG van de Commissie	
	— Tweekleppige weekdieren (gekweekt op de zeebodem)	12.2	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	Beschikking 96/333/EG van de Commissie	
	— Andere weekdieren	12.3	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	Beschikking 96/333/EG van de Commissie	
	— Stekelhuidigen, manteldieren, mariene buikpotigen	12.4	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	Beschikking 96/333/EG van de Commissie	
	— Levende schaaldieren, vinvis en andere aquatische dieren	12.5	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	Beschikking 96/333/EG van de Commissie	
	Voor kweek-, opkweek- en uitzetdoeleinden (weekdieren)				
	— Crassostrea gigas	12.6	Beschikking 95/352/EG van de Commissie	n.v.t.	
	— Andere soorten	12.7	GVLS (Richtlijn 91/67/EEG van de Raad)	n.v.t.	
13. **Melk en melkproducten voor menselijke consumptie**	Gepasteuriseerd (runderen inclusief buffels, schapen en geiten)	13.1	Beschikking 95/343/EG van de Commissie	Beschikking 95/343/EG van de Commissie	
	Niet-gepasteuriseerd (runderen inclusief buffels, schapen en geiten) — alleen thermisatie, d.i. 62 °C	13.2	Beschikking 95/343/EG van de Commissie	Beschikking 95/343/EG van de Commissie	
	Rauwe melk (runderen inclusief buffels, schapen en geiten)	13.3	Beschikking 95/343/EG van de Commissie	Beschikking 95/343/EG van de Commissie	
14. **Melk en melkproducten, niet voor menselijke consumptie**	Gepasteuriseerd, UHT of gesteriliseerd (runderen inclusief buffels, schapen en geiten)	14.1	Beschikking 95/341/EG van de Commissie	n.v.t.	
	Niet-gepasteuriseerd colostrum en niet-gepasteuriseerde melk voor farmaceutische doeleinden (runderen inclusief buffels, schapen en geiten)	14.2	GVLS (Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	
15. **Dierlijke darmen voor menselijke consumptie**	Runderen, schapen, geiten, varkens	15	Bijlage II	Bijlage II	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
16. **Dierlijke darmen, niet voor menselijke consumptie**	Runderen, schapen, geiten, varkens	16	Bijlage IV	n.v.t.	
17. **Huiden**	Hoefdieren	17.1	Beschikking 97/168/EG van de Commissie	n.v.t.	
	Andere zoogdieren	17.2	GVLS	n.v.t.	
	Loopvogels (struisvogels, emoes, nandoes)	17.3	GVLS	n.v.t.	
18. **Wol, vezels/haar**	Schapen, herkauwers en varkens, andere	18	GVLS Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	n.v.t.	
19.A. **Voeder voor gezelschapsdieren (inclusief bereid voeder) dat alleen laagrisicomateriaal bevat**	Artikel 5 van Richtlijnen 90/667/EEG en 92/118/EEG van de Raad				
	— Bereid voeder voor gezelschapsdieren (zoogdieren/niet-zoogdieren)	19A.1	Richtlijn 94/309/EG	n.v.t.	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
	— Rauw voeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor rechtstreekse consumptie	19A.2	GVLS	n.v.t.	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
19.B. **Bereid voeder voor gezelschapsdieren met verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van dierlijke afvallen met hoog risico**	Artikel 3 van de Richtlijnen 90/667/EEG en 92/118/EEG van de Raad (zoogdieren/niet-zoogdieren)	19B	Beschikkingen 94/344/EG en 97/198/EG van de Commissie	n.v.t	Zie voetnoot 1 Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
20. **Beenderen en beenderproducten voor menselijke consumptie — Andere producten als omschreven in Richtlijn 77/99/EEG**	Landzoogdieren				
	— Vers vlees, gekweekt en vrij wild (varkens, herten)	20.1	Bijlage II	Bijlage II	Vijfhoekig stempel (vrij wild) Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
	— Overige	20.2	GVLS	Bijlage V	Vijfhoekig stempel (vrij wild)
	Vers vlees van pluimvee, gekweekt en vrij vederwild	20.3	GVLS	GVLS	

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
21. **Verwerkte beenderen en beenderproducten, niet voor menselijke of dierlijke consumptie** (Verwerkte beenderen voor de vervaardiging van diermeel, zie: „Verwerkte eiwitten voor diervoeding")	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	21	Beschikking 94/446/EG van de Commissie	n.v.t.	Vervoer onder toezicht Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
22. **Verwerkte dierlijke eiwitten voor menselijke consumptie — Andere producten als omschreven in Richtlijn 77/99/EEG**	Landzoogdieren				
	— Vers vlees, gekweekt en vrij wild (varkens, herten)	22.1	Bijlage II	Bijlage II	Vijfhoekig stempel (vrij wild) Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002 (vers vlees)
	— Overige	22.2	GVLS	Bijlage V	
	Vers vlees van pluimvee, gekweekt en vrij vederwild	22.3	GVLS	GVLS (Richtlijn 72/462/EEG van de Raad)	
23. **Verwerkte dierlijke eiwitten voor diervoeding**	VDE afkomstig van dierlijk afval met hoog risico (zoogdieren/niet-zoogdieren)	23.1	Beschikkingen 94/344/EG en 97/198/EG van de Commissie	n.v.t.	Zie voetnoot 1 Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
	VDE afkomstig van dierlijk afval met laag risico (zoogdieren/niet-zoogdieren)	23.2	Beschikking 93/344/EG van de Commissie	n.v.t.	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
24. **Serum van paardachtigen**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	24	Beschikking 94/143/EG van de Commissie	n.v.t.	
25. **Bloed en bloedproducten voor menselijke consumptie — Andere producten als omschreven in Richtlijn 77/99/EEG**	Landzoogdieren				
	— Vers vlees, gekweekt en vrij wild	25.1	Bijlage II	Bijlage II	Vijfhoekig stempel (voor bloed van vrij wild) Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002 (Vers vlees)
	— Overige	25.2	GVLS	Bijlage V	
	Vers vlees van pluimvee, gekweekt en vrij vederwild	25.3	GVLS	GVLS (Richtlijn 72/462/EEG van de Raad)	

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
26. **Verwerkt bloed en bloedproducten (met uitzondering van serum van paardachtigen) voor farmaceutische of technische doeleinden**	Vers vlees				
	— Van runderen, schapen, geiten en varkens	26.1	GVLS (Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	
	— Van paardachtigen en pluimvee	26.2	GVLS (Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	
27. **Reuzel en gesmolten vet voor menselijke consumptie — Andere producten als omschreven in Richtlijn 77/99/EEG**	Landzoogdieren				
	— Vers vlees, gekweekt en vrij wild	27.1	Bijlage	Bijlage V	Vijfhoekig stempel (voor reuzel van vrij wild) Aanvullende TSE-verklaring — Verordening (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002 (vers vlees)
	— Overige	27.2	GVLS	BijlageV	
	Vers vlees van pluimvee, gekweekt en vrij vederwild	27.3	GVLS	GVLS (Richtlijn 72/462/EEG van de Raad)	
28. **Reuzel en gesmolten vet, niet voor menselijke consumptie**	Richtlijn 90/667/EEG van de Raad				
	— Laagrisicomateriaal (artikel 5)	28.1	GVLS (Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
	— Hoogrisicomateriaal (artikel 3)	28.2	GVLS Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
29. **Grondstoffen voor diervoeder of voor farmaceutische of technische doeleinden — uitsluitend laagrisicomateriaal**	Hoefdieren	29.1	Beschikking 80/805/EG van de Commissie	n.v.t.	Vervoer onder toezicht Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
	Overige	29.2	GVLS (Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	Vervoer onder toezicht Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002

Product (1)	Afkomstig van/diersoort (2)/vorm (3)	TN	Certificering (4)		
			Diergezondheid	Volksgezondheid	Bijzondere voorwaarden
30. **Producten van de bijenteelt — niet voor menselijke consumptie**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	30	Beschikking 94/860/EG van de Commissie	n.v.t.	
31. **Jachttrofeeën**	Hoefdieren Pluimvee	31	Beschikking 96/500/EG van de Commissie	n.v.t.	
32. **Behandelde mest**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	32	GVLS (Richtlijn 92/118/EEG van de Raad)	n.v.t.	
33. **Honig**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	33	GVLS	GVLS	
34. **Kikkerbilletjes**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	34	n.v.t.	Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	
35. **Slakken voor menselijke consumptie**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	35	n.v.t	Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	
36. **Eiproducten**	Zoals vastgesteld bij de Richtlijnen 92/118/EEG en 90/539/EEG van de Raad	36	GVLS	Beschikking 97/38/EG van de Commissie	Bijlage VII
37. **Gelatine voor menselijke consumptie**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	37	n.v.t.	Beschikking 2000/20/EG van de Commissie	Aanvullende TSE-verklaring — Verordeningen (EG) nr. 270/2002 en (EG) nr. 1494/2002
38. **Gelatine voor technisch gebruik**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	38	n.v.t.	GVLS	
39. **Grondstof voor gelatine voor menselijke consumptie**	Zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad	39	n.v.t.	GVLS	

(1) Deze tabel moet worden gelezen in samenhang met bijlage V bij de overeenkomst, die is opgenomen in Besluit 97/132/EG van de Raad, en met name met de daarin vermelde bijzondere voorwaarden.
(2) Voor levende dieren.
(3) De vorm waarin het product wordt binnengebracht.
(4) De verwijzing naar de regelgeving omvat alle latere wijzigingen.

BIJLAGE II

Diergezondheids- en gezondheidscertificaat [1]

..... [2]

Opmerking voor de importeur: Dit gezondheidscertificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden. Het officiële gezondheidscertificaat moet de zending vergezellen tot in de grensinspectiepost of moet, wanneer het wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken, beschikbaar zijn in de grensinspectiepost bij aankomst van de zending en in dat geval moet verklaring VI zijn ingevuld.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van uitvoer: Nieuw-Zeeland

Bevoegde autoriteit: Nieuw-Zeeland.....

I. **Identificatie van het product**

Aantal colli: .....

Aard van de verpakking: .....

Aard van de goederen: .....

Diersoort: .....

Nettogewicht (kg): .....

Nummer en zegelnummer van de container(s) [3]: .....

Productiedatum/a: .....

II. **Herkomst van het product**

Naam en officieel erkenningsnummer van de inrichting(en): .....

.....

III. **Bestemming van het product**

Het product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

per [4]: .....

Naam en adres van de afzender: .....

.....

.....

[1] Het officiële gezondheidscertificaat moet worden opgesteld inhet Engels en in een van de talen van de lidstaat waar de grensinspectiepost gelegen is.
[2] Vul de naam van het betrokken dierlijke product in het Engels in, gevolgd door het nummer dat overeenkomstig bijlage I bij Beschikking 2003/56/EG van de Commissie aan dit product is toegekend.
[3] In voorkomend geval.
[4] Voor producten: vliegtuig of schip.

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....

.....

IV. **Gezondheidsverklaring**

De hierin beschreven dierlijke producten voldoen aan de desbetreffende normen en voorschriften van Nieuw-Zeeland op het gebied van de diergezondheid/volksgezondheid die zijn erkend als gelijkwaardig aan de normen en voorschriften van de Europese Gemeenschap die zijn vastgesteld in Besluit 97/132/EG van de Raad. Zij voldoen met name aan de Meat Act van 1981 en/of de Animal Products Act van 1999.

V. **Verklaring inzake het welzijn van de dieren** (5)

De producten zijn afkomstig van dieren die zijn gehouden en geslacht of gedood onder omstandigheden die ten minste gelijkwaardig zijn aan het bepaalde in Richtlijn 93/119/EG van de Raad.

VI. (6) Ondergetekende, ambtenaar, certificeert deze zending op basis van (het)de „Eligibility Document(s)" (7) .....,

afgegeven op (8), ..., dat(die) door hem of haar is(zijn) geverifieerd en afgegeven vóór het vertrek van de zending.

Gedaan te ..... , op .....

Handtekening en stempel van de officiële dierenarts (9)

(5) Deze verklaring is enkel vereist voor producten die afkomstig zijn van dieren waarop Richtlijn 93/119/EG van toepassing is.
(6) Deze verklaring moet enkel worden ingevuld wanneer het officiële gezondheidscertificaat wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken. In alle andere gevallen moet de verklaring worden geschrapt.
(7) Specifieke verwijzing naar het(de) desbetreffende „Eligibility Document(s)".
(8) Datum invullen.
(9) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BIJLAGE III

Diergezondheids- en gezondheidscertificaat [1]

..... [2]

Opmerking voor de importeur: Dit gezondheidscertificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden. Het officiële gezondheidscertificaat moet de zending vergezellen tot in de grensinspectiepost of moet, wanneer het wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken, beschikbaar zijn in de grensinspectiepost bij aankomst van de zending en in dat geval moet verklaring V zijn ingevuld.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van uitvoer: Nieuw-Zeeland

Bevoegde autoriteit: Nieuw-Zeeland.....

I. **Idenficatie van het product**

Aantal colli: .....

Aard van de verpakking: .....

Aard van de goederen: .....

Diersoort: .....

Nettogewicht (kg): .....

Nummer en zegelnummer van de container(s) [3]: .....

Productiedatum/a: .....

II. **Herkomst van het product**

Naam en officieel erkenningsnummer van de inrichting(en): .....

.....

III. **Bestemming van het product**

Het product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

per [4]: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....

.....

[1] Het officiële gezondheidscertificaat moet worden opgesteld in het Engels en in een van de talen van de lidstaat waar de grensinspectiepost gelegen is.
[2] Vul de naam van het betrokken dierlijke product in het Engels in, gevolgd door het nummer dat overeenkomstig bijlage I bij Beschikking 2003/56/EG van de Commissie aan dit product is toegekend.
[3] In voorkomend geval.
[4] Vliegtuig of schip.

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....

.....

IV. **Gezondheidsverklaring**

De hierin beschreven dierlijke producten voldoen aan de desbetreffende normen en voorschriften van Nieuw-Zeeland op het gebied van de diergezondheid/volksgezondheid die zijn erkend als gelijkwaardig aan de normen en voorschriften van de Europese Gemeenschap die zijn vastgesteld in Besluit 97/132/EG van de Raad. Zij voldoen met name aan de Dairy Industry Act van 1952, de Food Act van 1981 en de Biosecurity Act van 1993.

V. ([5]) Ondergetekende, ambtenaar, certificeert deze zending op basis van (het)de „Eligibility Document(s)" ([6]) .....,

afgegeven op ([7]) ....., dat(die) door hem of haar is(zijn) geverifieerd en afgegeven vóór het vertrek van de zending.

Gedaan te ..... , op .....

Voor de diergezondheid: Handtekening en stempel van de officiële dierenarts ([8])

Voor de volksgezondheid: Handtekening en stempel van de officiële inspecteur ([8])

([5]) Deze verklaring moet enkel worden ingevuld wanneer het officiële gezondheidscertificaat wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken. In alle andere gevallen moet de verklaring worden geschrapt.
([6]) Specifieke verwijzing naar het(de) desbetreffende „Eligibility Document(s)".
([7]) Datum invullen.
([8]) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BIJLAGE IV

Diergezondheidscertificaat [1]

..... [2]

Opmerking voor de importeur: Dit gezondheidscertificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden. Het officiële gezondheidscertificaat moet de zending vergezellen tot in de grensinspectiepost of moet, wanneer het wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken, beschikbaar zijn in de grensinspectiepost bij aankomst van de zending en in dat geval moet verklaring V zijn ingevuld.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van uitvoer: Nieuw-Zeeland

Bevoegde autoriteit: Nieuw-Zeeland.....

I. **Idenficatie van het product**

Aantal colli: .....

Aard van de verpakking: .....

Aard van de goederen: .....

Diersoort: .....

Nettogewicht (kg): .....

Nummer en zegelnummer van de container(s) [3]: .....

Productiedatum/a: .....

II. **Herkomst van het product**

Naam en officieel erkenningsnummer van de inrichting(en): .....

.....

III. **Bestemming van het product**

Het product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

per [4]: .....

Naam en adres van de afzender: .....

.....

.....

[1] Het officiële gezondheidscertificaat moet worden opgesteld in het Engels en in een van de talen van de lidstaat waar de grensinspectiepost gelegen is.
[2] Vul de naam van het betrokken dierlijke product in het Engels in, gevolgd door het nummer dat overeenkomstig bijlage I bij Beschikking 2003/56/EG van de Commissie aan dit product is toegekend.
[3] In voorkomend geval.
[4] Vliegtuig of schip.

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....

.....

IV. **Gezondheidsverklaring**

De hierin beschreven dierlijke producten voldoen aan de desbetreffende normen en voorschriften van Nieuw-Zeeland op het gebied van de diergezondheid die zijn erkend als gelijkwaardig aan de normen en voorschriften van de Europese Gemeenschap die zijn vastgesteld in Besluit 97/132/EG van de Raad. Zij voldoen met name aan de Meat Act van 1981 en/of de Animal Products Act van 1999.

V. ([5]) Ondergetekende, ambtenaar, certificeert deze zending op basis van (het)de „Eligibility Document(s)" ([6]) .....,

afgegeven op ([7]), ..., dat(die) door hem of haar is(zijn) geverifieerd en afgegeven vóór het vertrek van de zending.

Gedaan te ..... , op .....

Handtekening en stempel van de officiële dierenarts ([8])

([5]) Deze verklaring moet enkel worden ingevuld wanneer het officiële gezondheidscertificaat wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken. In alle andere gevallen moet de verklaring worden geschrapt.
([6]) Specifieke verwijzing naar het(de) desbetreffende „Eligibility Document(s)".
([7]) Datum invullen.
([8]) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BIJLAGE V

Gezondheidsverklaring [1]

..... [2]

Opmerking voor de importeur: Dit gezondheidscertificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden. Het officiële gezondheidscertificaat moet de zending vergezellen tot in de grensinspectiepost of moet, wanneer het wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken, beschikbaar zijn in de grensinspectiepost bij aankomst van de zending en in dat geval moet verklaring V zijn ingevuld.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van uitvoer: Nieuw-Zeeland

Bevoegde autoriteit: Nieuw-Zeeland.....

I. **Idenficatie van het product**

Aantal colli: .....

Aard van de verpakking: .....

Aard van de goederen: .....

Diersoort: .....

Nettogewicht (kg): .....

Nummer en zegelnummer van de container(s) [3]: .....

Productiedatum/a: .....

II. **Herkomst van het product**

Naam en officieel erkenningsnummer van de inrichting(en): .....

.....

III. **Bestemming van het product**

Het product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

per [4]: .....

Naam en adres van de afzender: .....

.....

.....

[1] Het officiële gezondheidscertificaat moet worden opgesteld in het Engels en in een van de talen van de lidstaat waar de grensinspectiepost gelegen is.
[2] Vul de naam van het betrokken dierlijke product in het Engels in, gevolgd door het nummer dat overeenkomstig bijlage I bij Beschikking 2003/56/EG van de Commissie aan dit product is toegekend.
[3] In voorkomend geval.
[4] Vliegtuig of schip.

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....

.....

IV. **Gezondheidsverklaring**

De hierin beschreven dierlijke producten voldoen aan de desbetreffende normen en voorschriften van Nieuw-Zeeland op het gebied van de volksgezondheid die zijn erkend als gelijkwaardig aan de normen en voorschriften van de Europese Gemeenschap die zijn vastgesteld in Besluit 97/132/EG van de Raad. Zij voldoen met name aan de Meat Act van 1981 en/of de Animal Products Act van 1999.

V. ([5]) Ondergetekende, ambtenaar, certificeert deze zending op basis van (het)de „Eligibility Document(s)" ([6]) .....,

afgegeven op ([7]) ....., dat(die) door hem of haar is(zijn) geverifieerd en afgegeven vóór het vertrek van de zending.

Gedaan te ..... , op .....

Handtekening en stempel van de officiële dierenarts ([8])

([5]) Deze verklaring moet enkel worden ingevuld wanneer het officiële gezondheidscertificaat wordt afgegeven nadat de zending reeds is vertrokken. In alle andere gevallen moet de verklaring worden geschrapt.
([6]) Specifieke verwijzing naar het(de) desbetreffende „Eligibility Document(s)".
([7]) Datum invullen.
([8]) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BIJLAGE VI

Uitvoer van ingevoerde dierlijke producten

In elk geval moet het product:

— van oorsprong zijn uit een derde land dat het product naar de Europese Gemeenschap mag uitvoeren;

— afkomstig zijn van inrichtingen die naar de Europese Gemeenschap mogen uitvoeren, en

— in aanmerking komen om naar de Europese Gemeenschap te worden uitgevoerd.

Aan het ondertekende Nieuw-Zeelandse gezondheidscertificaat moet een afschrift van het invoercertificaat worden bevestigd; op dit afschrift moet de vermelding „gecertificeerd afschrift van het origineel" worden aangebracht en het afschrift moet door de certificerende ambtenaar worden ondertekend.

De certificerende ambtenaar bewaart het origineel of een gecertificeerd afschrift van het invoercertificaat.

Op de in bijlage I voorgeschreven modelcertificaten moeten de onderstaande aanvullende verklaringen worden aangebracht. Deze verklaringen moeten worden opgesteld in de in artikel 2 van Beschikking 2003/56/EG van de Commissie bedoelde talen.

1. **Gemengde oorsprong**

   Voor dierlijke producten die in Nieuw-Zeeland zijn ingevoerd en samen met producten van Nieuw-Zeelandse oorsprong zijn opgeslagen en be- of verwerkt in voor uitvoer naar de EG erkende inrichtingen (d.i. een zending van gemengde oorsprong), moet op de in bijlage I aangegeven modelcertificaten de volgende verklaring worden aangebracht:

   „Het hierin beschreven eindproduct is gedeeltelijk vervaardigd uit grondstoffen en/of producten die:

   i) in Nieuw-Zeeland zijn ingevoerd uit

   .....
   land van oorsprong (*)

   ii) en vervolgens in (een) voor uitvoer naar de EG erkende inrichting(en) in Nieuw-Zeeland zijn opgeslagen, behandeld, be- of verwerkt en van een onmiddellijke verpakking en/of een eindverpakking voorzien.

   Het product is van oorsprong uit een derde land/derde landen en een inrichting/inrichtingen die op de lijst van de Europese Gemeenschap voorkomen, en mag naar de Europese Gemeenschap worden uitgevoerd.

   (*) De naam van het land van oorsprong invullen in het Engels.".

2. **Producten waarbij het land van oorsprong is behouden en geen vermenging met producten van oorsprong uit Nieuw-Zeeland heeft plaatsgevonden**

   Voor dierlijke producten die in Nieuw-Zeeland zijn ingevoerd en zijn opgeslagen en be- of verwerkt in voor uitvoer naar de EG erkende inrichtingen, maar niet met producten van Nieuw-Zeelandse oorsprong zijn vermengd, moet op de in bijlage I aangegeven modelcertificaten de volgende verklaring worden aangebracht:

   „Het hierboven beschreven eindproduct is vervaardigd uit grondstoffen en/of producten die:

   i) in Nieuw-Zeeland zijn ingevoerd uit

   .....
   land van oorsprong (*)

   ii) en vervolgens in (een) voor uitvoer naar de EG erkende inrichting(en) in Nieuw-Zeeland zijn opgeslagen, behandeld, be- of verwerkt en van een onmiddellijke verpakking en/of een eindverpakking voorzien.

   Het product is van oorsprong uit een derde land/derde landen en een inrichting/inrichtingen die op de lijst van de Europese Gemeenschap voorkomen, en mag naar de Europese Gemeenschap worden uitgevoerd.

   (*) De naam van het land van oorsprong invullen in het Engels.".

BIJLAGE VII

Overeenkomstig bijlage V bij Besluit 97/132/EG van de Raad te verstrekken aanvullende garanties betreffende levende dieren en dierlijke producten

Op de gezondheidscertificaten voor de in deze bijlage vermelde levende dieren en dierlijke producten moet, als die dieren of producten worden ingevoerd om naar Zweden of Finland te worden verzonden, de passende verklaring worden aangebracht die is vastgesteld in de desbetreffende wetgeving:

Levende dieren en dierlijke producten	Verklaring
Levend pluimvee	
— Levend pluimvee voor de slacht	Bijlage A bij Beschikking 95/410/EG van de Raad
— Fokpluimvee	Bijlage II bij Beschikking 95/160/EG van de Commissie
— Eendagskuikens	Bijlage III bij Beschikking 95/160/EG van de Commissie
— Legkippen	Bijlage II bij Beschikking 95/161/EG van de Commissie
Vers vlees: rund- en varkensvlees, uitgezonderd vers vlees dat bestemd is om te worden gepasteuriseerd, gesteriliseerd of om een andere behandeling te ondergaan die hetzelfde effect heeft	„Het verse vlees is microbiologisch getest op salmonella overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 95/409/EG van de Raad, waarbij de monsters zijn genomen in de inrichting van oorsprong van het vlees."
Vers vlees van pluimvee	„Het verse vlees is microbiologisch getest op salmonella overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 95/411/EG van de Raad, waarbij de monsters zijn genomen in de inrichting van oorsprong van het vlees."
Voor menselijke consumptie bestemde tafeleieren	Beschikking 95/168/EG van de Commissie